

Boek van Jan Annie Hilde Joke

1966 - 1991

**25 jier kuorbal
op 'e Loane**

25 jier kuorbal op 'e Loane

Een verhaal over 25 jaar korfbal in Boelenslaan, uitgegeven ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Korfbalclub Boelenslaan.

Boelenslaan, mei 1991.

Niets uit dit boek mag zonder toestemming van de auteurs worden gereproduceerd en uitgegeven.

INHOUD

- 1 *Een woord vooraf van de samenstellers*
- 2 *Het bestuur*
- 3 *Het begin 1966-1970*
- 8 *Jappie Kuipers*
- 9 *De accommodatie van de K.C.Boelenslaan*
- 12 *Bareld van der Molen*
- 12 *Rommelmarkt*
- 13 *Het clubtenuue*
- 13 *IJspret*
- 14 *Riekje Witteveen*
- 15 *Opbloei 1970-1981*
- 25 *Schoonkorfbaltoernooien*
- 26 *Piet Bos*
- 27 *In memoriam*
- 27 *Korfbalcross*
- 27 *Schutjascompetitie*
- 27 *Solexrace*
- 27 *Het bestuur*
- 28 *Fokke Bruining*
- 29 *De G.Maassen v.d. Brink bokaal*
- 29 *De Trochsetters*
- 30 *Financiële handel en wandel van de KCB*
- 31 *Bareld de Boer*
- 32 *Seriewedstrijden*
- 33 *Us Praatfak*
- 34 *Nabloei en terugval 1981-1991*
- 50 *In memoriam*
- 50 *Het bestuur*
- 51 *Brand Veenstra*
- 52 *De veteranen*
- 54 *Tjitske Benedictus*
- 54 *Van 3 naar 2 vakken*
- 55 *Groepsfoto 1991*
- 56 *Evert Bron*
- 57 *Ledental en klasse-indeling*
- 59 *Sponsorlijst*

Jawel, een boek, dat moest handelen over 25 jaar korfbal in Boelenslaan. Op 10 februari 1991 zou de KCB namelijk 25 jaar bestaan en dat heuglijke feit zou gevierd worden in mei van dat jaar; vandaar. Nou, we hebben ons wel even achter het oor gekrabbd. Want het is natuurlijk niet niks. En het moet wel ergens op lijken. Enfin, het leek ons eigenlijk best wel een interessante uitdaging en we zijn er dan ook "op kop en oren" ingedoken. Dat betekende dus voor ons een druk wintertje van archieven napluizen, knipsels verzamelen, plakboeken doorworstelen, foto's selecteren, interviews afnemen, besprekingen beleggen en vooral veel schrijven en redigeren. Zo ontstond al werkende weg het boek, dat nu voor u ligt. Het heeft ons heel wat inspanningen gekost, maar we hebben het met veel plezier gedaan. En we zijn er best wel trots op, dit voor de KCB te hebben mogen en kunnen doen. Maar laten we vooral niet vergeten om een ieder, die ons materiaal heeft aangeleverd, ons van informatie heeft voorzien, etc., hartelijk te bedanken. Zonder dat zou het een stuk moeilijker zijn geweest. Bij het in kaart brengen van de geschiedenis van de KCB bleek dat deze in feite heel duidelijk in een drietal episoden is in te delen, namelijk:

1. Het begin

De beginperiode vanaf 1966 tot en met de promotie naar de landelijke klasse in 1970;

2. De opbloei

De periode van 1970 tot 1981, waarin promotie naar de 1e klasse van de landelijke competitie werd bereikt en de beste seizoen prestatie werd geleverd, namelijk vicekampioen in de 1e klasse;

3. Nabloei en terugval

De periode van 1981 tot 1991, waarin, na aanvankelijke handhaving, uiteindelijk een geleidelijke terugval plaats vond naar de 1e klasse van de afdeling. Het leek ons een goed idee om de inhoud van het boek, gelardeerd met foto's en knipsels, op deze indeling te baseren. Daar tussendoor wordt aandacht besteed aan specifieke onderwerpen, interviews, diverse wetenswaardigheden, etc., waardoor hopenlijk een prettig leesbaar geheel is ontstaan. Op deze manier althans wilden wij voorkomen dat de inhoud zou zijn opgebouwd uit een droge opsomming van feiten, getallen en staatjes; trouwens over bepaalde perioden was echt weinig materiaal terug te vinden.

Tot slot spreken wij de hoop uit, dat u veel leesplezier zult beleven aan het boek en dat u nog weer eens de sfeer proeft van die onvergetelijke korfbaltijden van weleer. Als dat zo is, dan weten wij ons geslaagd in onze opzet.

Met vriendelijke groet,

Piet Streefkerk
Harry Pool
Meent Witteveen.

Een woord vooraf van de samenstellers

Beste lezers,

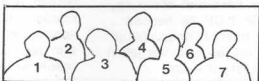
In oktober 1990 werden ondergetekenden benaderd door het bestuur van de K.C. Boelenslaan met de vraag een boek te schrijven.

Het bestuur

Het huidige bestuur van de K.C. Boelenslaan.

1. Kees van der Meer
2. Tjeerd Boomsma
3. Piet Streefkerk
4. Bareld de Boer
5. Anne Bos
6. Doede Wouda
7. Meent Witteveen

Het begin 1966-1970

Dat de basis voor de oprichting van een korfbalclub, in Boelenslaan, gelegd is bij een voetbalvereniging, lijkt een beetje een wonderlijke gang van zaken. Toch kan er vastgesteld worden dat de eerste korfbalbeslissing hier gegeven werd bij de voetbalvereniging te Houtigehage, alhoewel het daar niet een lang leven was beschoren. Vervolgens zijn de korfbalactiviteiten verplaatst naar Boelenslaan. Het eerste jaar van de KCB, na de oprichting op 10 februari 1966, was een leerjaar. De jaren daarna brachten de successen, met als voorlopige bestemming de landelijke 3e klasse van het NKKV in 1970.

De eerste initiatieven

Rond augustus 1965 vroegen enkele leden van de SVH (Sport Vereniging Houtigehage) aan het bestuur om nog een sporttak te beginnen en onder te brengen bij de vereniging. Deze tak van sport was KORFBAL.

Aanzet hiertoe werd gegeven door Bareld de Boer, die in die tijd naar de kweekschool te Drachten ging. Hier kwam hij in aanraking met medescholieren, die deze sport al beoefenden. Dit kon in feite beschouwd worden als de aanleiding tot de korfbal-initiatieven in Houtigehage. Aangezien de vereniging zelf nog niet over spelmateriaal beschikte, leende men dit in het buurdorp Rottevalle.

Op trainingsavonden werd het opgehaald bij de vereniging Wez Handich en na afloop weer teruggebracht. Vreemd genoeg zag het bestuur van de SVH deze positieve ontwikkelingen met lede ogen aan. Op een gegeven moment werd men zelfs bij het bestuur op het matje geroepen. Daar het bestuur meende dat de voetbalafdeling teveel spelers zou verliezen aan de korfbaltak, werden enige tegenmaatregelen genomen. Zo mocht er niet meer getraind en gespeeld worden op het hoofdveld. Als alternatief had men het bijveld nog, waarvan gebruik kon worden gemaakt. De korfballeden voelden hier niet

... een nieuwe tak
van sport...

veel voor en dat was mede de reden dat in september/oktober van hetzelfde jaar, de pas begonnen korfbaltak van de SVH alweer ter ziele ging. Het enthousiasme van sportieve mensen werd in feite door een bestuur met een (te) beperkte visie op sport, om zeep geholpen.

Een nieuwe start

Tegen het einde van het jaar 1965 kwamen enkele personen op het idee om de korfbal-activiteiten van Houtigehage nieuw leven in te blazen en voort te zetten in Boelenslaan. De personen in kwestie waren Anne Machiela en Jan Bruining. Om het een en ander weer op poten te zetten, belanden ze bij Bareld de Boer. Door

omstandigheden ging hij niet meer naar de Kweekschool, maar was hij werkzaam bij de Fa. v.d. Sluis te Boelenslaan. Omdat hij in Houtigehage destijds een van de animators was geweest, en dus enige ervaring had met het starten van nieuwe activiteiten, vroegen ze hem om dit nu in Boelenslaan op te zetten. Deze keer stond hij niet te trappelen om hiermee in zee te gaan. Zijn bezwaar was de zijns inziens geringe levensvatbaarheid van het verenigingsleven in Boelenslaan. Na afloop van dat gesprek waren de initiatiefnemers niet zo hoopvol gestemd. Maar de heren waren niet voor een gat te vangen en bleven bezig om het toch van de grond te krijgen. Mede door de toenmalige eigenaar van het plaatselijk cafe, Jacob Bos, die ook wel het een en ander wilde doen om het verenigingsleven te ontwikkelen, werd een nieuwe aktie ondernomen. In januari 1966 kwamen ze weer met dezelfde vraag bij Bareld de Boer terug. Maar deze keer hadden ze meer pijlen op hun boog om hem te kunnen overhalen. Men kon waarschijnlijk aan een terrein komen, waarvan dan gebruik kon worden gemaakt. Na lang wikken en wegen werd een besluit genomen. Men zou het dan maar proberen; of het wel of niet zou lukken moest dan maar worden afgewacht. De missie was uiteindelijk toch succesvol verlopen. De trein was in beweging gezet en moest op het juiste spoor aankomen. Er moest nog wel heel wat geregeld worden voordat er gespeeld kon worden. Er werd contact met de korfbalbond opgenomen om tot een oprichtingsvergadering te komen.

De oprichting

Terwijl een verbeterde strijd tegen de teisterende winterse

elementen werd gevoerd, en Friesland in een poollandschap was veranderd, vond in Boelenslaan een bijzondere gebeurtenis plaats. Niet gehinderd door het natuurgeweld, werd op 10 februari 1966 een speciale vergadering belegd. Doel hiervan was om tot de oprichting van een korfbalvereniging te komen. Ondanks het gure weer waren er toch nog een 20-tal personen aanwezig. Het waren voornamelijk oud leden van de korfbalvereniging die toen nog was ondergebracht bij de SVH. Als afgevaardigde van de Friese Korfbal Bond, afdeling zaterdag, was op deze avond aanwezig dhr. S. Bergsma uit Rottevalle. Bovendien was de vereniging voor Plaatselijk Belang van Boelenslaan uitgenodigd. Deze afgevaardigde was tevens bestuurslid van de Sport Vereniging Houtigehage en fel tegenstander van de oprichting van een korfbalvereniging in Boelenslaan, zo bleek tijdens de vergadering. Hij was van mening dat de sporten bij een en dezelfde vereniging moesten worden ondergebracht, en wel bij de SVH te Houtigehage. De reacties daarop uit de zaal waren vernietigend. De algemene opinie was, dat de SVH door haar starre opstelling zich zelf buitenspel had gezet. En zo kon er toch een eendbeslissing worden genomen. Een meerderheid van de aanwezigen sloot zich aan bij het doel van de beleggers van deze vergadering. De oprichting van een korfbalvereniging, opererend onder de naam Korfbalclub Boelenslaan, was hiermee een feit.

Bestuur

Nu de vereniging was opgericht, moesten er personen worden gevonden, die bereid waren om zitting te nemen in het bestuur. Uit de ver-

gadering kwamen onderstaande personen naar voren:

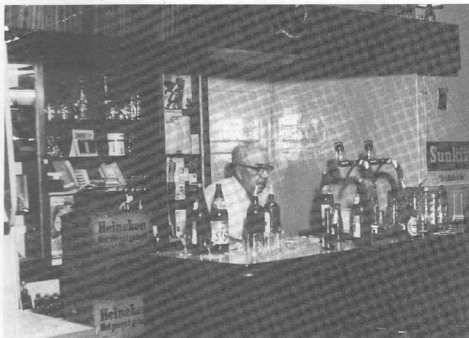
```

*****
* Bestuur KC Boelenslaan
* Oppericht 10 februari 1966
*
* Jan Bruining
* Anne Machiela
* Jacob Bos
* Bareld de Boer
* Eppie v.d. Veen
* Minke Dijkstra (na een half
* jaar vervangen door Bareld
* v.d. Molen)
*
*****

```

*EERST MOESTEN
OVERHANGENDE
TAKKEN WORDEN
GESNOEID*

Cafehouder Jacob Bos achter de tap in het volksgebouw.

Voorbereiding

Voor er kon worden overgegaan tot het beoefenen van de korfbalsport, moest er nog wel het een en ander gebeuren. Zo moest het terrein, waarvan gebruik kon worden gemaakt, nog wel enigszins worden opgeknapt, voor het speelklaar was. Dit terrein dat gehuurd werd van de gemeente, lag tussen de begraafplaats en de schuur met woning van de familie Van der Wijk. De afmetingen van het veld (75x30m) voldeden niet aan de officiële maten (90x40m). Doordat de bond dispensatie had verleend, kon

er wel gespeeld worden. Oneffenheden en greppels die volop aanwezig waren, werden met zand geegaliseerd. Tevens moest er gesnoeid worden aan de bomen om geen last te krijgen van overhangende takken. Het benodigde spelmateriaal werd zoveel mogelijk zelf vervaardigd en geschilderd in de kleuren rood en geel. Voor de afbakening van de vakken werden linten gekocht. Voordat er wedstrijden gespeeld konden worden, moest het gras ook gemaaid worden. Dit deed men op zaterdag- morgen of soms op vrijdagavond. Na al deze voorbereidende werkzaam-

heden kwam het uiteindelijk zover, dat de KC Boelenslaan aan de korfbalcompetitie kon gaan deelnemen.

Competitie

De vereniging startte in de competitie in 1966 met deelname van een senioren twaalfstal en een aspiranten twaalfstal. Het eerste team begon in de 3e klas van de Friese Korfbal Bond, afdeling zaterdag. Het eerste jaar verliep niet zo succesvol. Omdat de meeste leden nog nooit eerder hadden gekorfbald, was dat ook niet verwonderlijk. Het korfbalspel moest men als het ware nog leren. En dat men leergierig was, zou de volgende jaren reeds blijken. De veldcompetitie liep in die periode van maart tot november. Dit was een volledige competitie. Vanaf november tot

v.l.n.r. vooraan: Anneke v.d. Sluis. 1e. rij: Jellie Bron, Anne Machiela, Tjeerd v.d. Meer, Eppie v.d. Veen, Menno v.d. Grift, Bareld de Boer, Jan Bruining, Bertus Bos. 2e.rij: Alie Tuinstra, Jantje Pultrum, Jantje de Boer, Sietse v.d. Sluis, Jappie Hoeksma. achteraan rechts: Pieter Tjoelker, Steffen Dijkstra, Harmke de Boer.

Schoolfeest 1966. v.l.n.r: Eppie v.d. Veen, Anneke v.d. Sluis, Harmke de Boer, Jappie Hoeksma, Sietse v.d. Sluis.

Schoolfeest 1966. Tjeerd v.d. Meer, Menno v.d. Grift, Riekie Boomsma, Jantje de Boer.

en met februari speelde men wedstrijden in hallen, zoals de Veilinghal en de Frieslandhal in Leeuwarden. Men speelde dan soms twee wedstrijden op een avond, en niet altijd op zaterdag zoals tegenwoordig. Ook moest er op avonden door de week gespeeld worden. Overdag nog een veemarkt, s'avonds op dezelfde vloer (gewone trottoirtegels) een korfbalwedstrijd! Maak je tegenwoordig niet meer mee. Overigens kon de KCB zich voor het eerst aan den volke presenteren in de optocht ter gelegenheid van het schoolfeest in juni 1966.

Kampioen

In 1967 startte men wederom in de derde klas. Dit jaar werd beter afgesloten dan het eerste seizoen. De vereniging behaalde een klinkend resultaat. Het eerste twaalftal werd kampioen en promoveerde hierdoor naar de tweede klas FKB. Bij de deelname aan de microcompetitie probeerde de KCB hetzelfde resultaat te behalen. Men trad toen in het veld tegen tegenstanders als Frisia, Zwaagwesteinde, Tietjerk, ODS, WTEF, MKF, Flamingo's, Nij Libben, L. en F. en CSL. Aan het eind van deze competitie in de derde klas was er een 100% score bereikt n.l. 20 punten uit 10 wedstrijden. Ongeslagen kampioen!

Boelenslaan behaalde kampioenschap in korfbalcompetitie

Mikrokorfball in Leeuwarden

De uitslagen van de mikrokorfballwedstrijden gespeeld in de Frieslandhal te Leeuwarden, luiden: Seniores. Derde klasse CSL-MKF 2-0; L en F-ODS 2-2; Flamingo's 2-Zwaagwesteinde 2-3; MKF-L en F 3-0; Zwaagwesteinde-CSL 4-0; ODS-Flamingo's 2 3-2. Eindstand: Boelenslaan 10-20; Frisia 10-13; Zwaagwesteinde 10-13; Tietjerk 10-11; ODS 10-11; WTEF 10-10; MKF 10-10; Flamingo's 2 10-8; Nij Libben 3 10-6; L en F 10-5; CSL 10-3. Boelenslaan kampioen. Seniores Vierde klasse: TDK 2-ODS 2 2-1; CSL 2-Meeuwen 3 1-3; Rapiditas 2-Invicta 2 2-2; ODS 2-CSL 2 4-2; Invicta 2-TDK 2 1-1; Meeuwen 3-Rapiditas 2 4-3. Eindstand: Trynwalden 2 10-13; SVS jun. 10-13; Meeuwen 3 10-14; Lauwers 2 10-13; Rapiditas 2 10-13; Invicta 2 10-11; TDK 2 10-9; ODS 2 10-7; WTEF 2 10-7; Boelenslaan jun. 10-6; en CSL 2 10-1.

naar een wintercompetitie. Het veldseizoen zou voortaan beginnen in september en doraan tot juni in het jaar daarop volgend. Er was echter een onderbreking vanaf november tot en met maart. In deze periode zou een volledige micro-competitie afgewerkt worden. Deze noodcompetitie verliep voor de KCB glorieus. Het eerste team kon zich al kampioen noemen, nog voordat de laatste twee wedstrijden gespeeld moesten worden. Aangezien deze beide wedstrijden ook in winst werden omgezet, kon KCB zich ongeslagen kampioen noemen, met vijf punten voorsprong op de nummer twee van deze noodcompetitie. Het pupillen achtal, dat dit jaar voor het eerst meedeed, behaalde eveneens het kampioenschap. Ze speelden een wedstrijd gelijk en verloren er ook maar een. De laatste wedstrijd tegen Olympia wonnen ze met 4-0, hetgeen hen de eerste plaats opleverde.

DEZE NOODCOMPETITIE VERLIEP VOOR DE KCB GLORIEUS

Prolongatie kampioenschap

Het volgende jaar, we schrijven 1968, werd er door de FKB een eenmalige noodcompetitie gehouden vanwege de omschakeling van de zomercompetitie

Kampioen 1967. v.l.n.r.: Alie Tuinstra, Jellie Bron, Jantje de Boer, Hillie Boomsma, Riekje Boomsma, Trienke Veenstra-Praamstra, Feikje Bouma. Barend de Boer, Barend v.d. Molen, Fokke Bruining, Henkie Alzerda, Eppie v.d. Veen, Germ Maassen v.d. Brink.

Series Wez Handich. v.l.n.r. vooraan: Riekje Boomsma, Jantje Veenstra, Jantje de Boer, Jantje Pultrum, Hillie Boomsma, Marijke Wagenaar. v.l.n.r. achter: Appie Bos, Jan Bos, Sietsje v.d. Sluis, Bertus Bos, Jappie Hoeksma, Fokke Bruining.

Nogmaals kampioen

Eindelijk was het zover, september 1968, de start van de nieuwe competitie opzet. Het vlaggeschip van de KCB speelde in de 2e klas van de FKB. De opmars die het voorgaande jaar was ingezet, werd krachtig voortgezet. Aan het einde van het seizoen kon nota bene wederom de kampioensvlag gehesen worden. Ongeslagen kampioen was zelfs het resultaat. Een geweldige prestatie! Ook de jeugd deed niet onder voor het eerste; de aspiranten werden in hun klasse ook kampioen. Een gouden tijd voor de KCB.

Speler en trainer

Gelet op de leeftijd van de spelers van het eerste team kon men nog een hele tijd met dezelfde ploeg blijven spelen. Dit gaf alleen maar voordelen, daar er een zeer goed op elkaar ingespeelde ploeg kon ontstaan. De overgang naar de 1e klas FKB leverde geen problemen op. De doelstelling was dan ook weer zo hoog mogelijk proberen te eindigen. De grote animator in die tijd was meester Kuipers. De van Stanfries naar Boelenslaan gekomen Jappie Kuipers was een grote stimulator voor de vereniging, als speler en als trainer.

EEN CLUB DIE ER ZO DE GANG IN HAD, KON DE STAP NAAR DE LANDELIJKE BOND WAGEN

Landelijk niveau

Ook het optreden op het hoogste niveau (de 1e klasse) binnen de afdeling Friesland in het seizoen 1969-1970 kon de opmars van KC. Boelenslaan niet tot staan brengen. Het resultaat was een tweede plaats achter kampioen Oldeboorn, waarvan echter wel

Aspiranten twaalfstal. v.l.n.r. Jellie Bron, Hillie Boomsma, Jantje Veenstra, Jantje Pultrum, Riekje Boomsma, Jantje de Boer, Alie Tuinstra. Jappie Hoeksma, Toop de Vries, Sietse v.d. Sluis, Bertus Bos, Andries v.d. Tuin, Fokke Bruining.

tweemaal werd gewonnen. Dat deze plaats toch nog promotie opleverde, kwam door een maatregel van de bond. Deze promotie naar de landelijke 3e klas van de KNKB was een gevolg van het feit dat de CKB en de KNKB hadden besloten om een gezamenlijke competitie te gaan spelen. Hierdoor moest het aantal clubs in de landelijke competitie worden uitgebreid. Het was voor bestuur en spelers dan ook een welkome verrassing dat hun stil gekoesterde wens om te promoveren toch nog in vervulling ging. Een club die er zo de gang in had, kon de stap naar de landelijke bond wagen. Bovendien was de basis gezond, financieel, maar ook wat ledental (groot en klein ruim zeventig spelende leden) betrof. Het gevolg hiervan was dat er eigenlijk een nieuw sportterrein zou moeten komen, daar het huidige veel te klein

Pupillen Kampioen 1968. v.l.n.r. vooraan: Trienke v.d. Heide, Trienke Bos, Riekje Hoeksma, Geke Elzinga, Fokje Bouwer. v.l.n.r. achter: Dunk v.d. Sluis, Jappie D. Hoeksma, Tjinger Veenstra Veenstra, Evert Bron.

was. Gelukkig leverden pogingen, om het gemeentebestuur van Achtkarspelen daarvan te overtuigen, succes op. Het terrein aan de Spekloane lag klaar; alleen was het wachten nog op het speelklaar zijn van de grasmat. Men stond nu weer voor een nieuwe uitdaging. Proberen mee te draaien in de 3e klas KNKV.

Kampioen 1969. v.l.n.r. Jellie Bron, Jantje de Boer, Jantje Veenstra, Riekje Boomsma, Hillie Boomsma, Tjitske Tjoelker. Anne Machiela, Fokke Bruining, Bareld v.d. Molen, Bareld de Boer, Eppie v.d. Veen, Jappie Kuipers, Meent Witteveen, Trienke Veenstra-Praamstra.

In de periode 1966-1970 had de KCB de volgende trainers:

Eppie Beek uit Leeuwarden
Wietze Kuipers uit Noordwijk
Jappie Kuipers uit Boelenslaan

Jappie Kuipers

Vanwege het feit dat Jappie Kuipers, thans wonende in Wirdum, veel voor de vereniging heeft betekend, hebben wij hem gevraagd nog eens op deze periode terug te kijken:

Gedrevenheid

"Nog zie ik me lopen langs de woning van de fam. v.d. Sluis over het zandpad in de richting van het hoge zanderige veld met molshopen, vlakbij de woning van de fam. Van der Wijk. Een klein veld; toch wel gezellig met zijn boomwallen. Dan de trainingen, die ik enkele jaren als trainer/speler mocht verzorgen. Opvallend was de gedrevenheid van de sporters; iets heel anders dan ik als "Mid - Frieslander" gewend was; denk eens aan Fokke en Trienke. Als een overwinning, of een bal gepakt moest worden, waren de spelers desnoods bereid onder de zoden door te gaan, maar eerste zouden ze zijn!

"Wij" sfeer

Wel was het met de "Loansters" zo: je had ze of je had ze niet! Had je ze, dan gingen ze voor je door het vuur; had je ze niet, dan kon je beter meteen vertrekken. Verder was er een geweldige "wij"-sfeer, om samen de schouderders ergens

onder te zetten. De jeugd was leergierig, wilde aannemen. Ik zie nog die "kleine" Evert Bron als 9-10 jarige met het balletje en met zijn brillette op. Wat ook opviel was: je bleef buiten, maar ook binnen de lijnen "meester", dat was men zo gewend.

Vanuit zit

Verder waren de dames veelal klein van postuur en de heren redelijk lang, waardoor zij veel steunend werk bij de korf moesten verrichten. Hierbij denk ik aan de beide Barelds. De zaaltraining was helemaal een feest daar in het kleine gymzaaltje aan de Spekloane. Vooral het trainen op het schot was lastig, -weinig hoogte-; dan maar oefenen vanuit zit. Bij de zaalcompetitie bleek dat een goed schot een "must" was. Veelal gaf het afstandsschot de doorslag, vaak ten nadele van Boelenslaan. Zo terugkijkend denk ik: het was een gezellige tijd, zowel om te spelen, als om te trainen."

De accommodatie van de KCB

Het kunnen beschikken over een eigen onderkomen is een wens die elke beginnende vereniging uiteraard graag in vervulling wil zien gaan. Maar voordat het zover is, moet er vaak heel wat gebeuren. Maar na alle moeite die men zich heeft getroost en alle werkzaamheden, die zijn uitgevoerd, beschik je dan eindelijk als vereniging over een kantine, kleedgelegenheden met douches, scheidsrechterkamer, berging en een ruim bemeten speelveld. Dat geeft dan veel voldoening. Een goed onderkomen vormt een belangrijke randvoorwaarde voor de verdere bloei van de vereniging.

Primitief

Bij de start van de KC Boelenslaan in februari 1966 beschikte de club niet over enige accommodatie. Zelfs het terrein daar achter de begraafplaats was niet echt wat je een sportterrein zou kunnen noemen. Door zelfwerkzaamheid werd het terrein enigszins speelklaar gemaakt. Kleedgelegenheden was niet aanwezig. De spelers konden zich omkleeden in "t Volksgebouw" of eventueel in de schuur van de familie Van der Wijk. In de pauze werden de spelers voorzien van een lekker kopje warme thee. Hiervoor kwam Jacob Bos van 't Volksgebouw met een ketel naar het terrein gefietst. Na afloop van de wedstrijd kon er niet gedoucht worden, aangezien de ze voorziening niet aanwezig was. Het ergste vuil kon worden afgespoeld door middel van een afwasbakje met koud water. Het terrein was omzoomd met een bomenrij. Dit leidde soms tot komische voorvallen. Vele doelpogingen werden ondernomen tussen de overhangende takken door.

Nieuw terrein

Na de promotie naar de landelijke klas in 1970 moest er een nieuw terrein komen. Het veld waar het gemeente-

PLATTEGROND

- ① voormalig korfbalsterrein
- ② huidige accommodatie

stuur kon niet verder gaan dan de bouw van een vrij eenvoudige kleed gelegenheid met f25.000,- te subsidiëren. De club wou echter kleedkamers en tevens een kantine.

OMKLEDEN IN DE SCHUUR VAN DE FAMILIE VAN DER WIJK

Werk aan de winkel

Om het gestelde doel, een gebouw met vier kleedkamers, en scheidsrechterskamer, een bergruimte en een flinke kantine te kunnen verwezenlijken, waren bestuur en leden bereid zich voor de extra benodigde f10.000,- in

bestuur het oog op had laten vallen, was eigendom van de erven fam.v.d.Sluis. Die wilden het in eerste instantie niet verkopen voor een bedrag dat overeenkwam met de waarde waarop het was ge-

taxeerd. De gemeente heeft hier bijna een jaar over onderhandeld, voordat er overeenstemming bereikt werd. Tenslotte heeft de gemeente het gekocht en speelklaar gemaakt. Het eerste jaar heeft men nog gespeeld zonder kleedboxen en douches. Er was in die tijd regelmatig overleg met de gemeente over het bouwen van deze voorzieningen. Barend de Boer sprak geregeld met wethouder Pol en burgemeester Ottevanger. Het gemeenteb-

te zetten. Door veel werk zelf te doen, kon er nogal wat bespaard worden op de kosten. De funderingsleuven werden op een zaterdag gegraven terwijl de sneeuwvlokken al neerdaar vielen. Een volgende zaterdag werd in de stromende regen de betonvloer gestort. De kozijnen werden door eigen mensen vervaardigd. Om alles op rolletjes te laten verlopen, was er een lijst van vrijwilligers opgesteld met metselaars, timmerlui, opperlieden enz. Een ieder die op een bepaald moment nodig was om bepaalde werkzaamheden te verrichten, werd aangezegd. In het begin waren veel mensen nodig; later nam dit af tot enkele vaste werkers. Tijdens de bouw zorgde de cafehouder van 't Volksgebouw voor de inwendige mens door koffie, thee, bier enz. aan te slepen. Na al dat harde werken was er uiteindelijk een fraai complex verzezen.

**NA AL DAT HARDE
WERKEN WAS ER
UTEINDELIJK EEN
FRAAI COMPLEX
VERZEZEN**

Opening

"Inwoners Boelenslaan bouwden sportaccommodatie", stond er met vette letters in de krant in maart 1972. "Burgemeester Huibert Ottevanger van Achtcarspelen heeft zaterdagmorgen de nieuwe sportaccommodatie van Boelenslaan officieel geopend. Hij deed dit door aan een lint te trekken, dat aan een korfbalmand was bevestigd. Hierdoor viel er een bal naar beneden, waaraan een sleutel zat. Vervolgens ontsloot de burgervader de deur van de kleedgelegenheid". Hiermee werd wereldkundig gemaakt, dat de KCB nu over een mooie

Burgemeester Huibert Ottevanger onder de korf, nadat hij door aan een lint trekken in het bezit was gekomen van de bal. Aan de bal hing de sleutel, waarmee de burgervader de opening verrichtte.

kleedgelegenheid beschikte. Belangstellenden konden na de opening een kijkje nemen in het nieuwe gebouw dat bestond uit vier kleedboxen, negen douches, een scheidsrechterskamer, wo's, een berging en een kantine met bar.

Uitbreiding

De groei zat er bij de vereniging zo in, dat in het begin van de tachtiger jaren de kleedruimte, voor de vele ploegen die moesten spelen, eigenlijk te krap waren. Er

moest een uitbreiding komen voor wat betreft de kleedruimte. Tevens was een materiaalberging dringend gewenst. De opslag van het materiaal vond aanvankelijk plaats in de kleedkamers en later in een zelfgebouwde houten berging. Bij de bouw van het nieuwe gedeelte werd tevens het bestaande gebouw aangepast en de kantine veranderd. De vier bestaande (kleine) kleedkamers werden omgetoverd tot twee grote, door de tussenmuur te verwijderen. In het nieuwe gedeelte kwamen twee kleedkamers en tevens een scheidsrechterskamer. Aan de achterzijde was de nieuwe materiaalberging gesitueerd.

Extra training

Punt 8, training: Brand Veenstra heeft verzoek ingewilligd voor een extra training voor de selectie, mits zij nog een aantal punten gaan pakken. (??)

Huur

De KCB moet voor het gebruik van de sportaccommodatie een fors bedrag aan huur aan de gemeente betalen. Het bedrag is afhankelijk van het aantal teams dat de vereniging heeft. Thans is dit:

- per seniorenteam f140,-;
- per aspirantenteam f80,-;
- per pupillenteam f60,-.

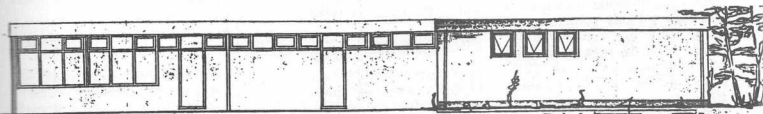
Hierover heen komt nog 30% van het onderhoud aan de buitenkant van het oude gebouw en f290,- voor het

bijgebouwde nieuwe gedeelte, dit alles op jaarbasis. De laatste jaren is er bouwkundig weinig gebeurd. Een nieuw streven is om aan de voorzijde van de kantine een uitbreiding te maken. Een soort overdekt terras, zodat bij slecht weer de toeschouwers op comfortabele wijze van de wedstrijden kunnen genieten.

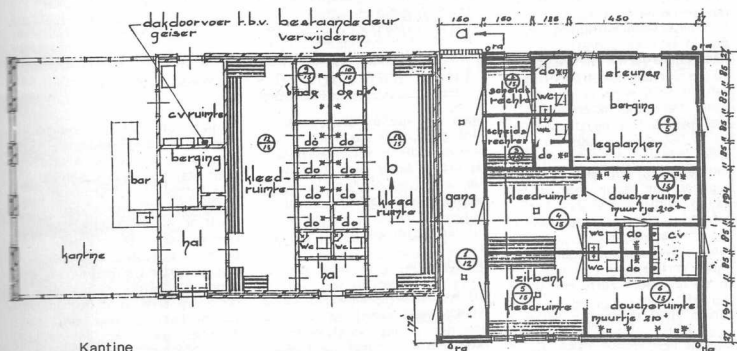
bestuursleden bij toerbeurt de kantinedienst voor hun rekening namen. De schoonmaak werkzaamheden werden later overgenomen door Tjeerd Nijboer. Ook dit gebeurde op vrijwillige basis. Na verloop van tijd vonden Eppie en Tjeerd het welletjes. Gelukkig stond er een opvolger klaar in de persoon van Kees van

der Meer, bijgestaan door zijn moeder Jantje. Zij zetten zich nu alweer jarenlang geheel belangeloos in voor het kantine beheer, zowel als het schoonhouden van de kleedhokken.

bestaande gevel

nieuwe oostgevel

Kantine

Zolang de kantine er is, wordt deze door eigen mensen gerund. Een van de eersten die jarenlang dit werk deed, was Eppie v.d. Veen. Hij was tevens bestuurslid. Naast het kantinewerk zorgde hij er ook voor, dat de kleedgelegenheden er schoon en verzorgd uitzagen. Er is ook een periode geweest, waarin de

GEMEENTEWERKEN ACHTKARSPLEN			
Uitbreiding kleedgebouw sportveld Boelenslaan			
schaal 1:100 1:10			
get. <i>W. H. H.</i>	bestk. 7901	dianet. 1961	blad nr. 3
gez. <i>W. H. H.</i>	dat. 28-3-61	tit. bouwkuipde	
dat. <i>W. H. H.</i>		code nr.	

interview

Bareld van der Molen

Bareld van de Molen is nu al weer jarenlang scheidsrechter voor de KCB. Dat hij scheidsrechter werd, heeft te maken met de omstandigheid dat hij als KCB-speler met een "knetje" kwam te zitten en toch actief wilde blijven in de korfbalsport.

Kramp

Tot voor 16 jaar, toen hij, na getrouwd te zijn, naar Surhuisterveen verhuisde, was Bareld Boelensloanster. Hij was als 19-jarige aanwezig bij de oprichtingsvergadering van de KCB en was vrijwel vanaf het begin jarenlang bestuurslid. Daarnaast speelde hij in het eerste team en heeft alle begin-successen meegemaakt. Hij herinnert zich nog hoe het begon daar op het kleine veldje achter het kerkhof. Als er op zaterdag een begrafenis was, moest het spel een tijdje worden stilgelegd. Later vertoefde hij in het 2e en hij heeft zelfs nog een jaar als veteraan meegedaan. Bareld vindt dat het behelpen in de begintijd toch ook zijn charme had. Takken snoeien voor de wedstrijd. Proberen tussen de spanten door te schieten in de Veilinghal in Leeuwarden. Teamgeest en saamhorigheid waren de basis voor succes. Je gaf je helemaal voor het team. In de kampioenswedstrijd (van 2e naar 1e klas FKB) tegen De Lauwers was de inzet zo groot, dat dit kramp in de benen opleverde.

Bloemen verkopen

In de 70-er jaren was Bareld volop betrokken bij de bouw van het nieuwe kleedgebouw annex kantine. Er werd hard gewerkt. Toch was het opmerkelijk, dat het aantal vrijwilligers afnam naarmate de voorraad pils opraaakte. Maar het kwam toch allemaal goed. Ook trad Bareld op als bloemenverkoper; de club kon altijd wel extra geld gebruiken.

Dikke verhalen

Het fluiten doet Bareld eigenlijk met net zoveel plezier als voorheen het spelen. Alhoewel sommigen wel tot het randje gaan met het uitdagen van de scheidsrechter. Doe je het in de

TEAMGEEST EN SAAMHORGHEID WAREN DE BASIS VOOR HET SUCCES

ogen van spelers of publiek niet goed, dan staan er steevast dikke verhalen in de krant. Maar over korfbal kan altijd bij de familie worden gediscussieerd, want Bareld de Boer is toevallig (of niet) zijn zwager.

Jeugdtrainer

Bij KCB's terugkomst in de KNKV raadt Bareld de club ten zeerste aan een liefst geroommeerde, rainer/coach aan te trekken; een noodzaak voor handhaving. Er zal verder veel energie moeten worden gestoken in de jeugd. Zelf is Bareld thans jeugdtrainer bij It Fean en dit doet hij met veel plezier. Hij denkt er over nog eens een trainerscursus te doen. En hij blijft fluiten voor KCB.

Wals

Een speler van het derde veldteam vertelt vol vuur over zijn ervaringen in de competitie van 1983: "Langs de lijn werd al gesproken over de wals van Boelenslaan; of dit nu lag aan de gewichtsklasse van enkele spelers, dat weet ik niet."

"Wat blessures betrof, viel het mee. Elly Bekkema moest wel wat voorzichtig aan doen. O ja, Hennie van Dekken kreeg tijdens de training een lelijke kaakstoot, waardoor haar het spreken enige tijd werd belet, maar dat vonden enkelen een geluk bij een ongelukje...."

Rommelmarkt

"Aangezien voor de Rommelmarkt "rommel" nodig is, verzoeken wij u, als u iets hebt wat hiervoor geschikt zou kunnen zijn, dit klaar te zetten; dit wordt dan bij u opgehaald." Aldus de oproep per circulaire voor de op 9 augustus 1986 georganiseerde rommelmarkt, een door het bestuur nieuw aangeboorde bron voor het spekken van de kas. En men heeft het geweten; geen idee dat er zoveel "rommel" in het dorp aanwezig was. Het werd een gezellige boel daar op het korfbalveld met luchtkussen, schiettent, marmottenrace en vele andere attracties. Ook de schooljeugd werd in de gelegenheid gesteld hun eigen spulletjes aan de man te brengen. Ter afsluiting was er een grote barbecue "met diverse soorten vlees".

Het clubtenue

Toen de korfbalvereniging in Boenenslaan startte, was de keuze van de outfit niet zo moeilijk. Omdat de meeste leden nog in het bezit waren van het rood/gele shirt van de S.V. Houtigehage, werd in eerste instantie daar voor gekozen. Bovendien was het volop verkrijgbaar, zodat de nieuwe leden daarmee geen problemen hadden. Maar na verloop van tijd wilde men toch een eigen clubtenue hebben. Er werd een nieuw shirt ontworpen.

Rood-gele V

Om de kleuren toch te behouden, werd het een wit shirt met een rood/gele V op de voorkant, een witte broek of rok en witte sokken. De shirts werden speciaal gemaakt bij het toenmalige Sportcentrum Kuiken te Surhuisterveen. In dit tenue heeft de KCB jarenlang zijn wedstrijden gespeeld. Echter in de microcompetitie werd er in een kanariegeel shirt gespeeld.

De prijs voor het schoonste geheel

Dat er thans (sinds 1989) door de KCB in een compleet nieuw shirt wordt gespeeld, kent de volgende redenen:

- Het witte shirt met de rood/gele V werd steeds slechter verkrijgbaar;
- Er werden verschillende uitvoeringen waargenomen, zoals:
 - * met lange of korte mouw,
 - * wel of bijna geen rood/gele V meer;
- Het micro geel verwaterde tot een bonte verzameling van gele tinten;
- De herkenbaarheid van een ploeg ging daardoor verloren.

Ondertussen had de sponsoring volop zijn intrede gedaan, ook in de korfbalsport. Ook de KCB probeerde een graantje mee te pikken. Contacten met de Loanster Rijwiefabriek Pointer leidden in 1989 tot sponsoring van de aanschaf van nieuwe shirts, in eigentijdse uitvoering, voor de gehele vereniging. Het kleurendessin is gewijzigd. Het geel is verdwenen, maar het rood komt er nog wel in voor. De sponsornaam

POINTER

RIJWIELEN

BOELENSLAAN

staat er in een blauwe kleur op vermeld. Deze shirts ogen zeer goed; ook van buiten de club zijn complimenten gehoord. De diverse teams kunnen nu wel weer in aanmerking komen voor de "prijs van het schoonste geheel", wat vroeger wel anders was met geitewollen of rood/gele sokken van bepaalde personen.

Modieuze trainingspakken

Niet onvermeld mag blijven, dat de plaatselijke middenstand zijn steentje bijdroeg, ook voor wat betreft de sportkleding. Zo heeft de (voormalige) fietsenfabriek Veeno het eerste team in nieuwe

trainingspakken gestoken. In een latere tijd heeft de firma Uilkema de junioren een keer van nieuwe shirts voorzien. En de modieuze trainingspakken, waarin het 1e team zich vandaag de dag presenteert, zijn eveneens door dit bedrijf beschikbaar gesteld. Voorheen hebben ook Kees en Griet Praamstra, destijds eigenaar van het Volksgebouw, veel voor de KCB gedaan. Zo werden de junioren eens in nieuwe trainingspakken gestoken. Ook het derde team werd door hen van nieuwe shirts voorzien; deze mochten evenwel jammer genoeg niet in officiële wedstrijden gedragen worden vanwege een onvolledig kleurenpatroon.

Publiek

Het Loanster publiek was bij een uitwedstrijd eens bijzonder lastig. Het hele zootje werd eens van het veld gestuurd. Waarop men achter de sloot gewoon weer plaatsnam, slechts een meter of vijf verder van het speelveld verwijderd!

Ijspret

In 1985 was heel Friesland in de ban van de Elfstedentocht. Zo ook de KCB. Er werden schaatswedstrijden uitgeschreven op de ijsbaan in Houtigehage. Goud, zilver en brons was er te winnen. Dat er op het scherpst van de snede werd gestreden, vermeld; dat spreekt voor zich. Ook het overdekte Thialf stadion werd door de KCB bezocht. De aspiranten konden daar een avond genieten van deze supersnelle ijsbaan.

interview

Riekje Witteveen

Een van de weinige dames die vanaf het begin bij de club heeft gekorfbald, zich daarnaast voor van alles en nog wat heeft ingezet, en nog steeds als speelster actief is, is Riekje Witteveen. In *Us Praatfak* vertelt Riekje middels de "doorgeefpen" dat ze op 20-4-'51 geboren is, dat breien, haken en lezen haar hobby's zijn, dat ze niet rookt en drinkt en dat de Rolling Stones (leve de sixties) haar favoriete muzikanten zijn.

Damesvoetbal

Maar wij wilden nog wat meer weten, vandaar dat we bij haar aanwipten om onder het genot van een bakkie troost nog wat herinneringen aan vroegere tijden op te halen. En zo kwamen we al gauw aan de weet, dat Riekje op 14-jarige leeftijd in haar toenmalige woonplaats Houtgehage van de gymnastiek overstapte naar het korfbal (ook haar vader, broer en zusters korfbalden, vandaar). Nog even heeft ze het damesvoetbal beoefend, maar dat was meer voor de gein. Ze herinnert zich haar eerste wedstrijd tijdens de series in Rottevalle, waarbij door nog een tekort aan spelers doodleuk

iemand van It Fean werd "geleend".

Korfbalhuwelijk

Bij de oprichting van K.C. Boelenslaan in 1966, waarmee het korfbal in Houtgehage ophield te bestaan, was zij direct lid. Hier bleef ze onafgebroken speelster, eerst via de aspiranten in de junioren, daarna in het eerste, waarin ze enkele kampioenschappen meemaakte (leuke feestjes daar in het Volksgedebouw). In latere jaren speelde ze in het tweede, het derde en sinds een paar jaar bij de veteranen. Al die tijd heeft ze zich met de haar zo kenmerkende felheid ingezet (Us heit seit "Der by weze en der by bliuwe"), en ze slaat ook nu nog nagenoeg geen training over, omdat ze nu eenmaal steeds van deze gemengde teamsport is blijven houden. Het lijkt dan ook

DER BY WEZE EN DER BY BLIWE

zeker niet toevallig, dat ze haar echtgenoot Meent destijds via het korfbal bij de KCB heeft leren kennen (een korfbalhuwelijk dus). Riekje herinnert zich dat het in de begintijd vaak wat meer ontspannen en vooral gezelliger toeging dan in de latere jaren; de druk om te presteren was toen minder. Wat dat betreft, geeft het spelen thans met de veteranen haar ook veel voldoening, omdat ze daar die vroegere sfeer weer proeft. Geen gemopper, iets meer relativeren en goede kontakten, ook door de gezellige kontaktavonden die er worden georganiseerd.

Bloemen

Voor wat betreft bijzondere

voorvallen, herinnert Riekje zich nog goed hoe zij, te vroeg aangekomen bij een uitwedstrijd in Bergum, over het nog gesloten hek klom. Een flinke winkelhaak in haar nieuwe "Dave Berry"-broek was het gevolg. Op 20 april (haar verjaardag dus) moest ze eens spelen in Oostermeer. Het toeval wilde dat het Riekje was die de winnende goal voor haar rekening nam. Na afloop werd haar prompt door Bareld van der Molen namens de teamleden een bos bloemen aangeboden. Een heel speciaal plekje in Riekje's geheugen heeft de wedstrijd destijds tegen N.K.C., waarin zij nota bene het enige doelpunt van de gehele wedstrijd scoorde! Ja, het korfbal heeft een heel belangrijke plaats in haar leven ingenomen. En ze denkt nog lang niet aan ophouden; gelukkig maar voor haar teamgenoten.

Mooie schoentjes

Na het douchen en aankleden worden de tassen ingepakt. Ineens roept Jan Veenstra: "Wie heeft mijn korfbalschoenen gezien?" Nie mand. Hij blijft zoeken, terwijl de anderen al naar buiten gaan. Even later komt Jan naar buiten stormen en zegt: "Die heer van V. en V. heeft mijn schoenen meegenomen en zijn eigen afgetrapte schoenen liggen er nog. Wie heeft die man gezien?" Wij wijzen naar de parkeerplaats. Jan zet het op een draf op die heer van V. en V. te achterhalen. Even later komt Jan terug met zijn eigen mooie schoentjes. Zegt Jan: "Ik heb hem even de waarheid gezegd, dat de ruil mooi niet doorgaat. We kunnen vertrekken."

Opbloei 1970-1981

De eerste 4 jaren in het bestaan van de KCB verlopen turbulent. Door het ontketende enthousiasme was men al in 1970 in de landelijke klasse beland. De volgende periode (tot 1981) verliep over het geheel genomen wat minder turbulent. Aanvankelijk was er enige rust aan het front. Om verder te komen, bleek een langduriger opbouw en het verder aankweken van routine bittere noodzaak. De euforie van de eerste successen verflauwde aanvankelijk wat. In de 2e helft van deze periode begon echter het noest doorzetten vruchten af te werpen. Met groot elan werden successen afgedwongen. Dit resulteerde in tweemaal promotie naar resp. de 2e en de 1e klasse KNKV, met in 1981 de tot dusverre beste seizoenprestatie: Vice-kampioen in de 1e klas KNKV. Deze sportieve opbloei ging gepaard met een ledenaanwas en dus een verbreding van de basis van het korfbalgebeuren als geheel.

Adempauze

Vol goede moed startte promovendus KCB het seizoen 1970-1971 in de 3e klas KNKV. Men trof een aantal nieuwe tegenstanders, zoals DTG, DTL, Frigro, Quick(B), TDK, Oldeboorn, SIM en De Driehoek. Al spoedig bleek dat handhaving het hoogst haalbare zou zijn. Wellicht was KCB wat snel naar hogere regionen doorgestoten en moest ernstig rekening worden gehouden met een adempauze. De club had eigenlijk een nog erg smalle basis en de nog ontbrekende routine brak de ploeg nu op. Toch moet het als een prestatie worden gezien dat de ploeg zich het eerste seizoen -weliswaar met zeer wisselende prestaties- ruimschoots wist te handhaven in de 3e klas.

Smalle basis

Ook in de seizoenen 1971-1972 en 1972-1973 kon KCB niet echt van zich doen spreken. Om zich te handhaven moest men echt op de tanden bijten. De typering "grijze muis" was wel een beetje van toepassing in deze periode. Na de euforie van de succesvolle

begintijd van de KCB had de club eigenlijk niet genoeg "totaalbody" om een en ander te continueren. De basis moest worden verbreed. In feite had men eigenlijk een nog vrij onervaren ploeg. Het was nu wel duidelijk geworden waar de aandacht vooral op moest worden gericht. Een vaste kern enthousiastelingen ging dus gewoon door en trachtte tevens de basis te verbreden door het activeren van de jeugd. Het was vooral onder de bezielende leiding van trainer/speler Jappie Kuipers,

DE BASIS MOEST WORDEN VERBREED

dat deze koers werd uitgezet en met kracht ten uitvoer werd gebracht.

Te weinig spirit

Het seizoen 1973-1974 werd gestart met twee senioren twaalfallen, een aspiranten twaalfal en een pupillen achtal. De pupillen hadden een moeilijke start, maar naar gelang de competitie vorderde ging het beter. Het aspiranten twaalfal behoorde tot een van de

titelkandidaten in hun afdeling, maar door juist in de beslissende wedstrijden te verliezen eindigden ze toch in de middenmoot. Anders was het gesteld met het 2e team dat in de 2e klasse afd. Friesland uitkwam. Er zat dit jaar geen spirit in het team, met als gevolg degradatie.

De rode lantaarn

Het 1e twaalfal had ook al geen goede start. Na vijf wedstrijden nog geen enkel punt. Het zag er dan ook naar uit dat dit jaar de rode lantaarn wel behouden zou blijven. Het eerste punt werd gescoord tegen een van de koplopers, Vitesse; daarna ging het beter. Na de winterpauze volgde er een gelijkspel tegen koploper Leeuwarden en winst tegen DOW. KCB had toen genoeg punten verzameld om niet te degraderen.

Benzinedistributie

In de microcompetitie werd meegedaan met 2 senioren- en 1 aspirantenteam. De pupillen speelden onderling met naburige verenigingen enkele wedstrijden. De benzinedistributie had bij de lagere achttallen roij in het eten gegooid. Er kon door deze ploegen slechts een halve competitie worden afgewerkt. Anders was het met het 1e team. Hier moest, distributie of niet, een hele competitie worden afgewerkt. Er werd in de 1e klas van de afdeling gespeeld. Tegenstanders waren: CSL, VKC, Marfugels, DTG en Quick. In het begin ging het vrij moeilijk en stond KCB onderaan. Maar in het laatste deel van de competitie was het zelfs zo, dat men nog kampioen kon worden. Dat gold trouwens voor alle ploegen. De laatste

wedstrijden moesten de beslissing brengen. Deze eindstrijd werd beslist in het voordeel van CSL.

Subtop

Het eerste team kwam in het seizoen 1974-1975 uit in de derde klasse B van de landelijke competitie. Van de veertien te spelen wedstrijden werden er negen gewonnen en vijf verloren. Hiermee eindigde de ploeg op een gedeelde derde plaats met DOW. Kampioen werd Invicta, met Udros op de 2e plaats. Het tweede team speelde in de res. derde klasse C. In het eerste gedeelte van de competitie stonden ze bovenaan, voor ploegen als Invicta 2, Harkema 2, Olympia 2, Nij Libben 2, It Fean 2 en Granaet 2. In het vervolg van deze competitie konden ze dit niet handhaven; ze verloren een paar wedstrijden en daarmee de eerste plaats. Voor de aspiranten was het geen geslaagd seizoen; ze eindigden ergens in de onderste helft. De pupillen deden het goed, met als resultaat een tweede positie achter DTS 1. Ook de pupillen meisjes prijkten op een tweede plaats achter de meisjes van TFS.

Micro

Het eerste team speelde in de 1e klasse B van de afdeling en sloot de micro-competitie af met een tweede plaats achter VKC. Het tweede team speelde in de res 3e klasse B. Bijna alle wedstrijden werden gewonnen, maar men kon niet verhinderen dat Udros, met slechts een punt meer, kampioen werd. De junioren lukte het wel om kampioen te worden, al was het dan op doelgemiddelde. Streekgenoot It Fean moest

Winnend Boelenslaan ruilt rol met H.H.V.

De korfballers uit Boelenslaan versloegen zaterdagmiddag niet alleen koploper HHV uit Hollandscheveld maar namen ook de leiderspositie over van de Drenten in de derde klasse A. De Friezen verzamelden evenveel punten als hun Drentse tegenstanders (HHV en Thriania) maar speelden een wedstrijd minder. Of ze inderdaad als herfstkampioenen de zaal in kunnen gaan, hangt af van de prestatie tegen Udros. Boelenslaan, dat uit nog niet verloor, gaat zaterdag naar Oudehorne.

Het twaalftal van Boelenslaan, dat sinds enkele maanden getraind wordt door Nij Libben-aanvoerder Klaas Houstra, toonde een geweldige inzet in de vier-punten-wedstrijd. De oudere kern bracht voldoende routine in, terwijl de niet weinig talrijke junioren van het eerste tot het laatste fluitsignaal van de matig leidende Groninger scheidsrechter, bergen werk verzetten. Qua technische kennis waren de Drenten in de meerderheid, maar ze moesten het hoofd buigen voor de niet aflatende ijver en snelheid, de sterke wapens van Boelenslaan.

In het eerste duel van de tweede helft (rust stand 3-3) kreeg de Friese zege gestalte. Met name door de Boelenslaan-verdediging. Deze liet zich geen enkel moment imponeren en hield de sluis dicht. Aanvankelijk presteerden de HHV-poortwachters hetzelfde maar dat er geen doelpunten vielen kwam toch meer doordat de snelle 'thuis-aanvallers' geen kans zagen hun pogingen de juiste richting mee te geven. Met nog een kwartier te spelen, dienden de eerste tekenen van een zege zich aan.

Annie Bruining, die voordien enkele kansen had laten liggen, forceerde een strafworp. De actieve Jan Wagenaar miste evenwel deze

met eigen ogen

droomkans. Direct hierna ging de HHV-verdediging opnieuw door de knieën. Annie miste een secuur door Trieneke Veenstra voorgegeven bal niet (4-3). De gasten probeerden de bakens te verzetten maar verder dan een afgekeurd doelpunt liet Boelenslaan het niet komen. Vijf minuten voor tijd velde Jan Wagenaar het vonnis definitief. Zijn tegenstander gaf hem vlak bij de korf teveel ruimte en dat betekende 5-3. In de slotfase ging HHV jaagen maar meer dan enkele kleine kansen hield Boelenslaan toch niet meer weg te geven.

Aftasten

De eerste helft begon met een zenuwachtig aftasten. Regien Steenberg gaf in de vierde minuut de gasten de leiding. Boelenslaan probeerde iets terug te doen, maar slaagde er niet in de HHV-verdediging doeltreffend te ontwrichten. Pas na twintig minuten kwam de thuisclub via Jan Wagenaar langszij, nadat de Drenten wat al te drifzig aan de noorderm hadden getrokken: strafworp. Twee strafworpen verder was het 3-3. Eerst schoot Barend de Boer voor Boelenslaan raak en daarna Gert Schonewille voor HHV. De vlam sloeg in de pan. Het korfbalgevecht kreeg een grimmiger karakter. Jappie Hoeksma leek met een inloopbal voor de ruststand 3-2 te hebben gezorgd, maar dat pakte anders uit. Barend de Boer raakte vlak voor tijd in de verdediging geblesseerd en de scheidsrechter wilde niet wachten tot een reservespellet zich had omgekeerd. Hij liet het spel hervatten en Roelof Schonewille kon vlak voor tijd een derde-HHV-doelpunt scoren. In de pauze bleek de blessure van Barend de Boer mee te vallen. Hij keerde terug in het veld. Hoe de tweede helft verliep meldden we reeds.

Druk

met een tweede plaats ge-
noegen nemen. De aspiranten
A moesten echter It Fear
voor laten gaan, maar lieten
ondermeer DTS en Harkema
achter zich. Kortom, een
goed microseizoen met een
kampioen en drie tweede
plaatsen.

Nieuwe trainer

De KCB startte het seizoen
1975-1976 met een nieuwe
trainer nl. Klaas Houtstra
van Nij Libben. Het eerste
team begon dan ook met
frisse moed aan de competitie,
maar kon niet genoeg punten
scoren om bij de top te horen.
Ook he tweede team stond er
in het begin van de competitie
goed voor. Na negen gespeelde
wedstrijden waren zeventien
punten behaald. De tweede
helft van de competitie verliep
minder succesvol en men
eindigde in de middenmoot.
Zelfs de jeugd ploegen, die
nog wel eens voor een ver-
rassing zorgden, konden dit
seizoen hun draai niet vinden.

Jubileum

In de micro bracht het eerste
er niet veel van terecht. Men
eindigde onderaan de
ranglijst, wat degradatie
naar de tweede klasse inhield.
Gelukkig leverde dit micro-
seizoen ook nog twee
kampioenen op. Het tweede
promoveerde naar de res. 2e
klasse, en ook de pupillen
meisjes mochten zich kampioen
noemen. Verder stond dit
seizoen in het teken van het
10-jarig jubileum van de club.
Dit feit werd op 20 februari
in het Volksgebouw gevierd
met natuurlijk een receptie
voor genodigden en later op
de avond groot feest voor
alle leden en donateurs.
Op 11 en 12 juni had de KCB.
om dit jubileum groots te
vieren, een tent gehurd en
twee topformaties ge-
arrangeerd, nl. "Leftside"

*Boenslaan 2 Kampioen, seizoen
1975-76. Staand v.l.n.r. Klaas
Houtstra (trainer), Jappie D
Hoeksma, Sint Kooistra, Meent
Witteveen, Barend v.d. Molen,
Marten de Boer, Germ Maassen v.d.
Brink, Eppie v.d. Veen.
zittend v.l.n.r. Jantje Boomsma, Ellie
Bekkema-v.d. Harst, Riekje
Kooistra-Hoeksma, Jantje Pander-
de Boer.*

en de "Notekrakers".

Het seizoen van de jeugd

Te beginnen bij de jeugd
kunnen we zonder meer vast-
stellen dat het in het
seizoen 1976-1977 bijna
niet beter kon. De drie
pupillenploegen werden
allemaal kampioen. Verder
werden de aspiranten meisjes
kampioen door de laatste

*Pupillen Kampioen 1976-1977.
staand v.l.n.r.: Eppie v.d. Veen,
Ingrid v.d. Wijk, Geeske Elzinga,
Carla Kampenga, Jannie Pultrum,
Jappie D. Hoeksma. Zittend v.l.n.r.:
Akkie Wagenaar, Anneke
wagenaar, Hennie Slotegraaf,
Gerda Postma, Ellie Stienstra.*

wedstrijd van Oerterp te winnen. Het aspiranten achtal behaalde een fraaie tweede plaats. Een team van junioren won in juni 1977 de Korvo-beker.

Wisselvallig

Het derde twaalfstal draaide dit seizoen mee in de top van de res. 4e klas. Enkele beslissende wedstrijden gingen helaas verloren, zodat een kampioenschap er niet in zat. Het tweede team stak met kop en schouders boven de rest uit en werd dan ook kampioen. De resultaten van het eerste team waren erg wisselvallig. Het begon slecht, had een goede tussenperiode en eindigde in de middenmoot.

Terrein herwonnen

De pupillen deden het in de zaal ook goed. De pupillen 1 werden ongeslagen kampioen en de pupillen 2 haalden een tweede plaats achter Tilstars. De aspiranten bleken in de zaal niet uit de voeten te kunnen, hetgeen resulteerde in een laatste plaats. Het

dat zich in de micro niet geheel waar kon maken. Hier was de bovenste plaats voor Frigo.

Het eerste team, vorig jaar gedegradeerd naar de 2e klas, was zondermeer verplicht dit jaar kampioen te worden. Dit gaf meer moeilijkheden dan werd verwacht. Ondanks verlies in een belangrijke wedstrijd tegen Flamingo's werd toch het kampioenschap behaald, hetgeen inhield dat het volgend seizoen weer in de eerste klasse kon worden gespeeld.

Pupillen gemengd 1976-1977 kampioen.

Staan v.l.n.r.: Eppie v.d. Veen, Lammert Bron, Hendrik de Vries, Roel v.d. Veen, Bertus Stienstra, Jellie Bron, Jappie D.Hoeksma.

Zittend v.l.n.r.: Anneke Veenstra, Tijkje Stienstra, Helena Postma, Grietje v.d. Heide.

derde draaide hier, evenals op het veld, uitstekend mee, wat uiteindelijk resulteerde in een mooie tweede plaats. Een tweede positie was ook weggelegd voor het tweede,

Junioren, Korvo-beker 1977. Evert Bron, Henk Bos, Willem Wouda, Roel v.d. Veen, Gerke Bron, Eppie v.d. Veen.

Jannie Bool, Fokje v.d. Wijk, Trienke Veenstra, Tiete Wagenaar.

Drie keer twee

In het microseizoen speelden er voor de KCB maar liefst zeven teams: drie senioren-, twee aspiranten-, en twee pupillenteams. Het eerste team moest M.N. en W. voor laten gaan en bleef steken op een tweede plaats in de 1e klasse B. Eenzelfde plaats was er voor het tweede team. VKC 2 eindigde met slechts een punt voorsprong op KCB 2, het wordt eentonig, maar ook het derde team eindigde als tweede, achter TFS 3. De aspiranten eindigden op een vijfde plaats. De enige ploeg die wel kampioen werd, en dan ook nog ongeslagen, was die van de pupillen 1. Het 2e pupillenteam eindigde als tweede achter Drachten 2.

Niet te stuiten

Het eerste team moest in het seizoen 1977-1978 uiteindelijk in een beslissingswedstrijd proberen promotie naar de 2e klasse KNKV te realiseren. Tegenstander DWA bleek te sterk en men verloor met 11-3. Het tweede team

stond in de res. 2e klasse na de helft van de competitie bovenaan, voor ploegen als Sparta 4, CSL 2 en LDO 3. Na de micro waren ze helemaal niet meer te stuiten. Ze gaven de koppositie niet meer uit handen hetgeen promotie naar de res. eerste klasse tot gevolg had. Feest dus. Het derde twaalftal moest halverwege de competitie genoegen nemen met een vierde

Veldkampioen Boelenslaan 2. Staand v.l.n.r.: Sjoerd Zandstra, Barend v.d. Molen, Andries Booi, Fokke Bruining, Jappie Hoeksma, Sietsje v.d. Sluis, Sint Kooistra, Durk v.d. Sluis, Anne Bos. Zittend v.l.n.r.: Alie Tuinstra, Riekje Hoeksma, Harmke de Boer, Geeske Elzinga, Tijske Tjoelker, Annie Bruining.

plaats en kon dit niet meer verbeteren. Bij de jeugdteams waren er geen uitblinkers dit seizoen.

Veldkampioen Boelenslaan 2. Staand v.l.n.r.: Barend v.d. Molen, Marten de Boer, Evert Bron, Jan v.d. Velde, Jappie D. Hoeksma, Bouke Hoeksma, Sint Kooistra, Fokke Bruining, Koo Hoekstra, Wopke Witteveen, Eppie v.d. Veen. Zittend v.l.n.r.: Jantje Boomsma, Ellie Bekkema v.d. Harst, Riekje Kooistra-Hoeksma, Jantje Pander-de Boer, Zwaantje Dijkstra, Tiete Wagenaar, Jannie Booi, Trienke Veenstra.

Sport en alcohol

Graag uw reactie op "Sport en alcohol."

Brand: "Na de wedstrijd best te combineren." (!?)

Kampioen van Friesland

Het microseizoen 1978-1979 was voor de vereniging een bijzonder geslaagd seizoen. Er werden maar liefst vijf ploegen kampioen, nl.: pupillen 1, aspiranten A, aspiranten B, senioren 3 en senioren 1. Het eerste werd zelfs kampioen van Friesland. Dit gebeurde op 10 maart 1979 en was een prestatie die nog niet eerder behaald was. In de finalewedstrijd kwam Boelenslaan tegenover Harich te staan en wist deze ploeg met 12-9 te verslaan. Doel-

Spelmoment Boelenslaan-Harich. Enkele zichtbare KCB'ers: Voorgrond Trienke Veenstra; achtergrond v.l.n.r.: Trienke-Veenstra-Praamstra, Hetje Hamstra-Praamstra, Evert Bron en Anne Bos.

Boelenslaan I- Micro kampioen van Friesland, seizoen 1978-1979. Staand v.l.n.r.: Eppie v.d.Veen, Henk Bos, Anne Bos, Evert Bron, Fokke Bruining, Barend de Boer, Piet Bos. Gehurkt v.l.n.r.: Wiesje Elzinga, Fokje Kooistra-Wouda, Trienke Veenstra, Annie v.d.Velde-Bruining, Hetje Hamstra-Praamstra, Trienke Veenstra-Praamstra.

puntenmakers in die wedstrijd waren Fokke Bruining (3x), Anne Bos (4x), Evert Bron (3x), Bareld de Boer (1X) en Trienke Veenstra (1x). Alle reden dus voor een feest, dat werd gevierd in het Volksgebouw. Er waren zelfs twee officiële sprekers, namelijk de heer K. van Weperen, voorzitter van de KNKV afd. Friesland, en de heer A.v.d. Horst, voorzitter van Plaatselijk Belang. Beiden stelden dat Boelenslaan een waardig afdelingskampioen was. Van der Horst benadrukte nog even de sociale functie van de vereniging: De jeugd van de straat houden en een mogelijkheid bieden voor het goed met elkaar bezig zijn.

KCB 1 VELD- EN ZAALKAMPIOEN

Dubbel kampioen

Het eerste team had in de microcompetitie dus het promotievirus opgelopen. Dit alles onder begeleiding van Piet Bos, die in september 1978 de geleerden was komen versterken als trainer en coach. Dit bleek een goede keus te zijn want in de veldcompetitie stond KCB bij de winterstop bovenaan en men zou die plaats niet meer afstaan. Promotie naar de 2e klasse KNKV was hiermee een feit. Met dit dubbel kampioenschap leverde KCB dit seizoen dus een formidabele prestatie.

Boelenslaan 1 Veldkampioen 1978-1979. Staand v.l.n.r.: Evert Bron, Henk Bos, Fokke Bruining, Sint Kooistra, Anne Bos, Bareld de Boer, Piet Bos. Zittend v.l.n.r.: Hetje Hamstra-Praamstra, Trienke Veenstra, Trienke Veenstra-Praamstra, Wiesje Elzinga, Annie v.d. Velde-Bruining, Fokje Kooistra-Wouda.

De pupillen meisjes deden het heel goed; desondanks hadden ze weinig bekijks.

Jeugd is toekomst

Zo goed als het met het eerste team ging, zo slecht ging het met het tweede. Vorig seizoen gepromoveerd naar de res. 1e klasse, stond men nu ingedeeld bij ploegen als Drachten 2, Driehoek 2 en Blauw Wit 3. Na de eerste helft van de competitie stonden ze op de voorlaatste plaats, met 3 punten uit 9 wedstrijden. De tweede helft verliep aanmerkelijk beter. Uit de resterende 5 wedstrijden werden nog 6 punten behaald en men eindigde op de zesde

plaats. Ook met het derde team ging het niet zo goed. Tegenstanders als TFS 2, WIK 2 en Granaet 2 bleken te sterk. Voor hen was er dan ook de voorlaatste plaats weggelegd.

De competitie voor de jeugd verliep voorspoedig. De aspiranten A en B werden kampioen en de aspiranten-meisjes eindigden op de derde plaats. Bij de pupillen mocht het eerste achttal zich kampioen noemen en de pupillen-meisjes werden tweede. Samenvattend: Een goed seizoen met perspectief voor de toekomst.

Naar de 1e klasse

De KCB begon het seizoen 1979-1980 met acht teams op het veld, waaronder drie senioren twaalfballen, onder leiding van Piet Bos. Vanzelfsprekend ging de meeste aandacht uit naar het eerste team, na de promotie van het vorig seizoen. De eerste wedstrijd werd op eigen veld gespeeld met als tegenstander De Lege Geaen. Tot de rust waren beide ploegen aan elkaar gewaagd: ruststand 6-6. Daarna nam De Lege Geaen de

IN EEN RUK DOOR NAAR DE 1E KLASSE KNKV

leiding, hetgeen resulteerde in een eindstand van 8-10. De KCB stond weer met beide benen op de grond. Een week later volgde de uitwedstrijd tegen Invicta, een lastige tegenstander volgens de spelers van de KCB. Deze wedstrijd werd echter overtuigend gewonnen met 5-8. Na deze wedstrijd kon het niet meer stuk. De Hoeve, DWA, Harkema en DTS werden

In de laat 70-er jaren is er een groepsfoto gemaakt van alle spelende leden van de KCB.

Veldkampioen Pupillen Gem. 1979. staand v.l.n.r.: Klaas Pultrum, Sjoerd Kooistra, Sietse de Boer, Evert Bron, Martin Melessen, Pier Veltman. zittend v.l.n.r.: Alle Veenstra, Hennie Woudstra, Geke Elzinga, Janna de Vries, Tetje Bruining.

verslagen en aan het einde van de eerste helft van de veldcompetitie was KCB koploper. De tweede helft van de competitie gaf nagenoeg hetzelfde beeld. Praktisch geen puntverlies. En wat niemand voor mogelijk had gehouden gebeurde: KCB stoomde na een jaar tweede klasse gelijk door naar de eerste klasse KNKV! Niet alleen het eerste viel in de prijzen. Ook de pupillen onder leiding van Evert Bron eindigden als eerste, evenals de aspirantenmeisjes met als trainer/coach Jappie D Hoeksma.

Veldkampioen Boelenslaan I 1979-1980.

Achter v.l.n.r.: Eppie v.d. Veen, Piet Bos, Bareld de Boer, Evert Bron, Henk Bos, Anne Bos, Fokke Bruining, Jan Wagenaar, Roel v.d. Veen, Germ Maassen v.d. Brink, Pieter Tjoelker. Voor v.l.n.r.: Annie v.d. Velde, Fokje Kooistra, Hetje Hamstra, Trienke Veenstra, Wiesje Elzinga, Teikje Stienstra, Jannie Veenstra.

Preuts

Rondvraag: *Lies zegt dat de dames zich niet rustig kunnen douchen. Onze speelsters worden naakt bespied door de Boelensloanster jeugd. Bareld vraagt zich af of de kinderen door beslagen ruten kunnen kijken. zijn de dames te preuts??*

Veldkampioen Asp. meisjes 1979-1980. staand v.l.n.r.: Jappie D. Hoeksma, Alie Veenstra, Leneke Schulte, Tjitske Alma, Carla Kampenga. Gehurkt: Janna de Vries, Sjoukje Dijkstra, Harmke Slotegraaf, Durkje v.d. Wey, Tetje Bruining.

Micro

Ook in de zaal draaide het eerste goed mee, maar men moest tegen ploegen als Nij Libben en Harkema punten laten liggen en eindigden op de tweede plaats. Bijzonder

EINDSTAND 21-4

succesvol was het 3e senioren-team. Opmerkelijk was de voorlaatste wedstrijd tegen Veenwouden 2. De eindstand was 21-4, en leider Fokke Bruining kon trots zijn op zijn ploeg die op zo'n overtuigende manier kampioen werd. Ook de pupillen werden kampioen; ze eindigden boven ploegen als It Fean, DTS, Olympia, Tilstars en Invicta.

Kampioen pupillen gem. 1979-1980. Staan v.l.n.r.: Sietse de Boer, Sjoerd Kooistra, Johan Pool, Klaas Pultrum, Pier Veltman, Meent Witteveen. Gehurkt v.l.n.r.: Hennie Woudstra, Geke Elzinga, Corien Hiemstra, Gretha Nijboer.

Boelenslaan-De Driehoek 3-6 (rust, 0-2).

In een aanvankelijk gelijkopgaande wedstrijd gaven de verdedigingen weinig kansen weg. Boelenslaan zag kans en in de eerste helft opgelopen 0-2 achterstand om te zetten in een 3-2 voorsprong. Lutske Jacobi besliste uiteindelijk de wedstrijd door De Driehoek na 3-3 een 3-5 voorsprong te bezorgen.

Doelpunten Boelenslaan: Barend de Boer, Fokke Bruining en Evert Bron. De Driehoek voorts Meeno Visser, Henk Onemas, Grietje de Jong en nogmaals Lutske Jacobi.

Driehoek omzeilt lastige klip in Boelenslaan

LEEUWARDEN - In de eerste klasse A van het Noordelijke korfbaldistrict omzeldde koploper De Driehoek de lastige klip Boelenslaan door met 3-6 te winnen. De Waterpoort bleef dankzij een 4-8 zege in Britsum op CSL goed volgen. Tietjerk en ROG klommen op naar een gedeelde vierde plaats door overwinningen op respectievelijk DTS (9-10) en Nij Libben (3-10), die in dezelfde volgorde de ranglijst sluiten.

Kollumer Courant beker

Als voorbereiding op de competitie 1980-1981 werd er weer gespeeld om de Kollumer Courant (wissel) beker. Dat de KCB uiteindelijk bekerwinnaar zou worden, lag voor de meeste korfbalkenners wel in de lijn der verwachtingen. Maar dat juist het in de competitie drie klassen lager spelende Frigo, uit Gerkesklooster, de KCB het vuur zo na aan de schenen zou leggen, was wel een verrassing.

Het finaleverloop was:

Nij Libben - Frigo 5-4
Nij Libben - Boelenslaan 3-6
Frigo - Boelenslaan 3-4

Door een beter doelsaldo won de KCB de wisselbeker.

Weinig gescoord

Op 30 augustus werd de eerste competitiewedstrijd gespeeld en ging de KCB op bezoek bij Nij Libben. Na een gelijkopgaande strijd kon men met een doelpunt verschil als winnaar huiswaarts keren. Opvallend was dat er verder gedurende de competitie weinig doelpunten gescoord werden. Neem bijvoorbeeld de wedstrijd

Boelenslaan - CSL: ruststand 0-0; eindstand 5-1. De prestaties van KCB in de rest van de competitie waren wat wisselvallig. Van tegenstanders als Driehoek (dat later kampioen zou worden) en Waterpoort, werd verloren. Maar de tweede plaats in de eindrangschikking was voor een team dat voor het eerst meedraaide in de 1e klasse, zeer goed. Dit bleek ook wel uit de krantenverslagen uit die tijd. "Overschaduw" door het succes van het eerste team speelden er nog acht teams van KCB in de veldcompetitie. Het tweede team, dat in de res. 1e klasse speelde, behaalde geen ge-

weldige resultaten. De laatste competitiewedstrijd tegen Drachten 3 moest beslist winst opleveren. Dit gebeurde niet en er moest een beslissingswedstrijd tegen hetzelfde Drachten 3 worden gespeeld om te bepalen wie er zou degraderen. Vermoedelijk door onderschatting van de zijde van Drachten 3, ontstond er een spannende wedstrijd, die in de verlenging werd beslist in het voordeel van KCB.

Tien ploegen

Dit seizoen deden er 10 ploegen mee in de micro: 4 senioren-, 3 aspiranten- en 3 pupillenteams. Als warming up werd er door het eerste team meegedaan in de strijd om de Achtkarspelen cup (georganiseerd door It Fean). De finale werd vrij gemakkelijk gehaald. Tweede finalist was DTS uit Surhuizum. Drie weken voor dit toernooi speelde KCB op het veld nog gelijk (3-3) tegen DTS. In de zaal bleek DTS sterker te zijn en ze wonnen deze finale met 7-4. Het microseizoen verliep verder zonder veel noemenswaardige gebeurtenissen, althans voor het eerste en het tweede.

Het derde seniorenteam deed het dit seizoen weer prima. Ze werden kampioen en promoveerden naar de res. 4e klasse. Ook de pupillen gemengd waren de sterksten en mochten zich microkampioen noemen.

Trainers in de periode 1970-1981

In deze periode waren er meerdere trainers die er voor zorgden dat de KCB vooruitgang boekte.

Jappie Kuipers
Siemen Renkema
Thijs Bron
Klaas Houtstra
Piet Bos

Met trainer Piet Bos stoomde KCB op van de 3e naar de 1e klasse van de KNKV. Een opmerkelijke prestatie. We laten Piet nog even aan het woord in een terugblik op deze tijden van voorspoed, die hij zelf de titel "De gloriejaren van de KCB" meegeeft.

Schoolkorfbaltoernooien

In 1982 werd voor het eerst door de KCB een schoolkorfbaltoernooi georganiseerd. Doel van dit toernooi was om meer jeugd in contact te brengen met het korfbal en het zou natuurlijk leuk zijn om er een paar leden aan over te houden.

Deelnemende scholen in 1982 waren de O.L.S. te Houtigehage en de O.L.S. en de Bijz.L.S. van Boelenslaan. Omdat de jeugd enthousiast reageerde, werd besloten het volgend jaar weer een toernooi te organiseren. Op woensdag 18 mei 1983 startte men met de voorronden van het tweede toernooi. Deelnemers waren weer de leerlingen van de eerder genoemde lagere scholen, die onderling werden verdeeld in 11 ploegen. Dit jaar had elke ploeg zelf een naam verzonnen die soms zeer toepasselijk was. Enkele namen waren: Heidehippers, Trochsetters en De Tuke Smiters. De finalewedstrijden, die gepland waren op 25 mei, werden vanwege het slechte weer een week verschoven. Wel werd de wedstrijd Achtkarspelen-LDO gespeeld, welke eigenlijk bedoeld was als propaganda-wedstrijd ter afsluiting van het schoolkorfbaltoernooi.

In 1984 liepen alle pogingen om de scholen weer te interesseren voor een toernooi, op niets uit. En dus is het (voorlopig?) bij twee keer gebleven. Om de schoolgaande jeugd toch bezig te houden met korfbal, hebben de KCB en enkele leden gezamenlijk in 1987 beide scholen in Boelenslaan een korf aangeboden.

Micro-kampioen Pupillen Gem. 1980-1981. Staand v.l.n.r.: Sunil Doekhy, Theo Doekhy, Lammert v.d. Veen, Riitse Tjoelker, Pier Veltman, Geurt Maassen v.d. Brink, Meent Witteveen. Zittend v.l.n.r.: Thea Bekkema, Petra Pultrum, Ingrid Tuinstra, Corien Hlemstra.

Piet Bos

Na mooie en succesvolle jaren bij Nij Libben als trainer werkzaam te zijn geweest, kreeg ik een gesprek met Barend de Boer. Die vroeg of ik KCB wou trainen. Na een paar wedstrijden gezien te hebben, en nog een gesprek met het bestuur, werden we het wel eens. Voor mij weer een mooie uitdaging, omdat ik met Nij Libben van de 3e klas naar de 1e klas was opgeklommen.

Tomeloze inzet

In augustus 1978 zijn we begonnen met de trainingen, eerst even wennen, want het waren voor mij allemaal weer andere gezichten en namen. Maar die leerde ik al gauw kennen, vooral na de trainingen, dan zaten we met elkaar even in de kantine (even?) aan de frisdrank.... Maar wat me daar dan ook erg opviel, was de eenheid van de ploeg, die werd daar tot stand gebracht. En dat hebben de supporters ook wel gemerkt, want dat seizoen werden we kampioen van de 3e klas KNKV, en promoveerden naar de 2e klas. En dat was vooral te danken aan de tomeloze inzet van de spelers:

Trienke Veenstra-Praamstra,
Hetje Hamstra-Praamstra,
Trienke Veenstra, Wiesje
Elzinga, Annie v.d. Velde-

Bruining, Fokje Kooistra-Wouda, Evert Bron, Henk Bos, Anne Bos, Fokke Bruining, Sint Kooistra en Barend de Boer.

Kampioen van Friesland

Dat seizoen was trouwens helemaal geslaagd, want in de zaal waren we ook kampioen geworden, en promoveerden we van de 1e klas afdeling naar de 3e klas KNKV. En aan dat kampioenschap zat nog een gevolg. Want wie mocht zich de sterkste ploeg van Friesland noemen. Nu dat werd toen op 10 maart 1979 in Noordwolde uitgemaakt. De tegenstander was Harich, en in een bomvolle zaal werd in een directe confrontatie Harich teruggevoerd met 12-9. Dus Boelenslaan Fries kampioen! Maar in dat jaar waren er nog 4 kampioenen, en dat was het 3e, aspiranten A en B en de pupillen. Wat een grandios seizoen voor mij en de vereniging was. En wat een feest hebben we toen gehad in het Volksgebouw.

Keihard trainen

Het volgende seizoen gingen we er met elkaar weer met frisse moed tegen aan, nu in de 2e klas KNKV. Handhaven was de opzet. Maar de spelers, en ik zelf ook wel een beetje, dachten er anders over. We trainden keihard en met plezier. Maar wat wil je ook anders als je een ploeg hebt staan, die er zowel op de trainingen als in de wedstrijden iedere keer weer vol tegen aan gaat. Dan blijft het succes niet uit. En weer werd Boelenslaan kampioen. Wie had dat van te voren gedacht. Hoera, hoera. De selectie was toen iets anders; Trienke Veenstra en Sint Kooistra verdwenen; Jannie Veenstra, Teikje Stienstra, Jan Wagenaar en Roel v.d. Veen

hielpen mee om tot dit resultaat te komen. En zo hadden we weer een succesvol seizoen achter de rug.

Prachtige wedstrijden

In 1980 trad KCB voor het eerst aan in de 1e klas KNKV, met geduchte tegenstanders als ROG, Tietjerk, De Driehoek enz. De trainingen waren nog maar net van start, toen werd begonnen met het oefenprogramma, namelijk het eerste Kollumer Courant toernooi. Daar deden 12 verenigingen aan mee. De finalisten waren Frigo, Nij Libben en KCB. De finalewedstrijden werden in Kollum afgewerkt. En KCB eindigde als eerste; een mooie opsteker voor de competitie. En wat voor competitie. Prachtige wedstrijden, veel publiek, in een woord een uitstekend seizoen.

Zwaar seizoen

En dan mijn laatste jaar als trainer bij KCB, voor het 2e jaar de 1e klas KNKV. De meeste ploegen wisten toen wel wie KCB was. Het werd een zwaar seizoen, maar toch hebben we met elkaar gevochten voor wat we waard waren. Jammer dat na dat seizoen enkele speelsters en spelers Boelenslaan gingen verlaten. Dat had Boelenslaan niet verdiend. Tot zover mijn verhaaltje over de vier prachtige jaren als trainer bij KCB.

interview

Fokke Bruining

In dit boek spreekt een van de oud trainers van de KCB over de buitengewone vechtlust van een aantal spelers. Daarbij werd gesteld dat men desnoods "onder de zoden doorging" om de bal te bemachtigen. Het is ons allen wel duidelijk dat hij daarmee doelde op spelers als Fokke Bruining.

Fokke is een van de weinigen, die vanaf de oprichting van de KCB als speler nog steeds actief is, en veel aan de successen van de KCB heeft bijgedragen. Ook was hij enkele jaren bestuurslid. Hij beschouwt zijn felheid als een van zijn sterke wapens. Bij het eindsignaal van een modderige veldwedstrijd is hij dan ook veelal niet meer toonbaar. De aanval, daar geniet hij het meest van, dan kan hij zich uitleven. Hij preferereert het veld boven de zaal; daar krijgt hij de ruimte om zich uit te leven.

Basisspeler

Op 8-jarige leeftijd was Fokke al actief als voetballertje in Houtgehage. Toen daar in 1965 met korfbal werd gestoeid, was hij meteen liefhebber, en niet alleen omdat er ook meisjes in het spel waren. Toen in Boelenslaan de KCB werd opgericht, liet Fokke als 15-jarige het voetbal voor wat het was en werkte zich op tot een vaste basisspeler in de aspiranten, de junioren en al gauw jarenlang in het eerste. Pas in de laatste paar jaar doet hij het wat kalmer aan, maar via het tweede is hij toch weer bij het eerste betrokken, thans als speler/coach. Zolang hij fit en bruikbaar is, wil hij doorgaan.

Ferme trap

Van de trainers heeft hij de beste herinneringen aan Jappie Kuipers (door het kweken van teamgeest en binding; inzet voor de jeugd) en Piet Bos (gedegen aanpak, spelpatronen). De grootste successen waren uiteraard de kampioenschappen en daardoor promotie naar resp. de 2e en 1e klas KNKV. Fokke herinnert zich nog goed de wedstrijd tegen De Hoeve, waarin de promotie naar de 1e klas werd bewerkstelligd. Spanning volop, maar toen het een keer liep, was de druk weg en ging het verder op rolletjes. Onder het hoofdstuk "vreemde voorvallen" kunnen we vermelden dat Fokke in een wedstrijd plotseling een ferme trap tegen zijn achterwerk voelde. Waarop hij, niet geheel vrij van revanchegedachten, zich snel omdraaiend, een dame als dader waarnam. O, dacht hij, enigzins verbouwereerd, dan maar geen schop terug. De dame in kwestie beet hem echter toe: "dit is je straf voor het feit dat je me al 3 keer hebt omvergelopen!"

Fluitist

Toen omstreeks 1983 bij de KCB een gebrek aan scheidsrechters dreigde te ontstaan, is Fokke, samen met Anne Bos en Kees van der Meer naar de scheidsrechtercursus gegaan. Sindsdien hanteert hij tevens met veel plezier het scheidsrechterfluitje. Tot nu toe heeft hij slechts een keer iemand uit het veld gestuurd. Inderdaad, wegens het schoppen van een tegenstander.

Campagne voeren

Voor de toekomst geeft hij de KCB het advies mee, wil men weer hogerop komen, om dan te zorgen voor een ervaren trainer/coach die boven de spelers staat (overigens met alle respect voor de huidige inzet uit eigen gelederen). Voor het opheffen van het tekort aan jongens zal drastisch campagne moeten worden gevoerd, vooral op de scholen, aldus Fokke.

Maisveld

Bij uitwedstrijden trad Pieter Tjoelker veelal op als routier. Hij kende, naar zijn zeggen, de weg naar alle club-terreinen in Friesland en omstreken op zijn duimpje. Op weg naar een zekere uithoek van Friesland ging Pieter echter toch behoorlijk door de mand. Na een aantal keren (zeer beslist) links en rechts was er plotseling geen andere mogelijkheid dan het oversteken van een maisveld.....

De G. Maassen v.d. Brink bokaal

Deze bokaal ontleent zijn naam aan de in 1981 overleden Germ Maassen v.d. Brink. Hij was een van de leden die vanaf de oprichting, behalve als speler, ook voor het overige erg nauw bij het wel en wee van de KCB betrokken was. Zo was hij elf jaar bestuurslid.

De winnaar van de bokaal ontvingt deze als blijk van waardering voor zijn of haar inspanning voor de KCB. Deze persoon mag geen zitting hebben in het bestuur van de KCB, omdat de prijs door het bestuur wordt toegekend. De bokaal is voor het eerst in 1982 uitgereikt. Mits er een geschikte kandidaat is, zal de beker elk jaar van eigenaar wisselen.

Winnaars van de G. Maassen v.d. Brink bokaal

1982 - Piet Bos

Mede en vooral door zijn grote inzet als trainer van het 1e team werd promotie naar de 1e klasse KNKV op het veld en naar de 3e klasse in de zaal bewerkstelligd.

1983 - Koos Hoekstra

Bij de verbouwing van de kantine moest het interieur ingrijpend veranderen. Dit is mede en vooral door Koos met vakmanschap gerealiseerd.

1984 - Tjeerd Nijboer

De verdienste van Tjeerd was het jarenlang schoonhouden van de kleedgelegenheden. Niet altijd een plezierig karwei, omdat soms de ruimtes waren veranderd in modderbakken.

1985 - geen kandidaat.

1986 - Jantje v.d. Meer
De kantinedienstroosters konden in de prullebak. Jantje had altijd koffie, thee en etenswaren klaar op elk tijdstip van de dag en deze waren van een superieure kwaliteit.

1987 - Sietse de Graaf
Het bordje taxivervoer KC Boelenslaan ontbrak nog op zijn auto, want soms maakten er wel drie teams aanspraak op zijn vervoermiddel, op een zaterdag.

1988 - Sjoerd Wagenaar
Als er problemen waren bij het vinden van een leider, of als er weer eens geen chauffeur beschikbaar was, dan deed Sjoerd het wel even. En als er geen coach aanwezig was, vervulde hij ook die taak nog glansrijk.

1989 - geen kandidaat.

1990 - Durkje de Boer
Shirts van alle seniorteam, trainingspakken van het eerste team; dat is een aardige was na een zaterdag korfballen. Durkje zorgde ervoor dat we 's zaterdags weer als het 'schoonste geheel' in het veld stonden.

De Trochsetters

Vijfentwintig jaar is er gekorfbald bij de KCB. Gedurende een aantal jaren waren er spelers van de KCB, die niet alleen op het veld maar ook op het podium van het Volksgebouw actief waren. Aangevuld met enkele mensen van de toneelvereniging 'Nut en Nocht' vormden ze een toneelvereniging met als naam 'De Trochsetters'. Dit speelde zich af in de beginjaren van de KCB.

Toneelclub de Trochsetters Boelenslaan. Staand v.l.n.r.: Anne Machiela, Wiebe Jager, Frida Boelens, Pieter Tjoelker, Eppie v.d. Veen, Douwe Posthumus (grimeur), Albert Scholte (regisseur). Zittend v.l.n.r.: Tjitske Tjoelker, Anneke Frankena, Riekje Hoeksma, Martje v.d. Wijk.

Financiële handel en wandel van de KCB

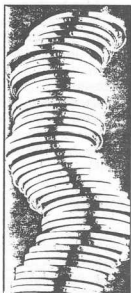
In 1966 startte de KCB haar activiteiten zonder enige accommodatie en met geleend spelmateriaal. In 1991 beschikt men over een eigen kantine, vier kleed- en douchegelegenheden en goed trainings- en spelmateriaal. Het ligt zelfs in de bedoeling om de kantine in 1991 uit te breiden met een overdekt terras. Dat dit niet alleen met contributiebijdragen is bekostigd zal een ieder duidelijk zijn. In de afgelopen 25 jaar zijn er dan ook door de KCB vele activiteiten ondernomen om de financiële positie te versterken.

Geld terug

De plannen voor de bouw van de huidige behuizing bijvoorbeeld, waren in 1971 aanleiding tot het organiseren van een grote verloting met als hoofdprijs een auto. De loten kostten f25,- per stuk. Helaas werden er te weinig loten verkocht en de trekking mocht niet doorgaan. Zelfs telefonisch contact met het ministerie mocht niet baten. Dus konden verkochte loten weer ingeleverd worden en kreeg men het geld weer terug. Regelmatig terugkerende bloemenakties waren meer succesvol, en ook de jaarlijkse bazar is altijd een goede bron van inkomsten geweest. Er gaan zelfs verhalen rond dat sommige mensen na zo'n bazar wekenlang rad-van-avontuur-kip aten.

Tien fietsen

Een andere groots opgezette aktie vond plaats in 1976 tijdens het Surventtoefest in Surhuisterveen. Onze vereniging had in de evenementenhallen aldaar een stand afgehuurd, waar 10 fietsen werden verloot, welke beschikbaar waren gesteld door rijwielafabriek Veenot te Boelenslaan. Er werden ca. 7000 loten verkocht, dus kon men terugzien op een geslaagde aktie.

Contributie

De contributie is bij de KCB altijd laag geweest. Bij de oprichting bedroeg deze f1,- voor pup. en asp. en f2,- voor senioren.

VERLOTING MET ALS HOOFDPRIJS EEN AUTO

Thans is dat voor pupillen en aspiranten f5,-; voor junioren f6,- en voor senioren f10,- (dit alles per maand). Er wordt naar gestreefd de contributies zo laag mogelijk te houden, omdat korfbal voor iedereen mogelijk moet zijn. Om dit zo te houden, moet men regelmatig van alles organiseren om de financiën op peil te houden.

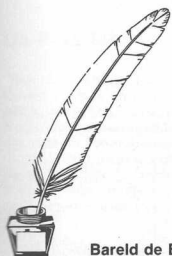
Het vervoer

Tegenwoordig heeft bijna iedereen een auto, zodat het vervoer naar de uitwedstrijden geen problemen hoeft op te leveren. Het vervoer in de begintijd van de KCB was geregeld via een geleend bestelbusje van Van der Sluis Fietsenfabriek. Niet zelden moest er dan eerst een met fietsen gevuld busje gelost worden. Deze moesten er na terugkomst van de wedstrijd weer in. De busjes waren niet zo groot; soms zaten ze er wel met zijn dertienen in, zittend op kistjes. Politie! Duiken!
's Winters was het er soms steenkoud in; een bestelwagen heeft nu eenmaal geen kachel achterin. Zakken en dekens brachten dan enige warmte.

Juridisch advies

Bij een (te) groots opgezette verloting bestond de eerste prijs uit een auto. Er werden helaas te weinig loten verkocht. Moest de zaak worden afgeblazen? Goede raad was duur, of eigenlijk niet duur, want Barend de Boer belt zonder pardon de toenmalige minister van Justitie, Polak op. Geloof het of niet, maar deze legt hem persoonlijk telefonisch uit hoe dit verder aan te pakken.

Bareld de Boer

In het 25-jarig bestaan van de KCB was, en is Bareld de Boer in feite nog steeds de centrale spil. Zonder zijn voortrektersrol was het vrij zeker voor een klein dorp als Boelenslaan nooit mogelijk geweest jarenlang een toonaangevende rol te spelen in de korfbalsport in Noord-Oost Friesland.

Bareld weet, als geen ander, wat er allemaal bij komt kijken om de club op koers te houden. En vooral ook in de wat moeilijker tijden was hij het, die de zaak weer op sleeptouw nam. Bareld heeft vanaf het begin meegespeeld, eerst jarenlang in het eerste, tot hij het in de eerste helft van de tachtiger jaren wat kalmer aan ging doen. Maar wat heet kalm. Via het tweede speelt hij nu nog wekelijks in het derde, dan wel als invaller bij de veteranen.

We vroegen hem hoe hij op deze 25 jaren terugkijkt, en wat dit alles voor hem heeft betekend.

Heel scala aan functies

"Door de samenstellers is mij gevraagd mijn korfbalverleden/ belevenissen op papier te zetten. Dit lijkt een makkelijke klus. Door dit boek loopt namelijk als het ware als een rode draad mijn korf-

balverleden. Ik zal trachten op een aantal punten wat nader in te gaan. Ik ben als enig lid 25 jaar bestuurslid van de KCB. Sinds de oprichting, tot heden heb ik diverse functies vervuld. Ik was o.m. voorzitter, penningmeester, secretaris, trainer, kantine-beheerder, bouwvakker, uitvoerder, sociaal werker. Al met al een heel scala aan functies, welke meestal met plezier, maar ook wel eens met minder plezier vervuld werden. Wel stond mij altijd voor ogen dat het in het belang van Boelenslaan en in het bijzonder in het belang van de korfbalclub moest zijn.

Bij Wybren en Pietsje

In het begin was het best moeilijk voor de nieuwe vereniging, aangezien in Boelenslaan nog nooit een sportvereniging had bestaan. Men was voor de sport aangewezen op Houtgehage. Een van de grootste problemen was het veld. Boelenslaan bezat geen eigen sportveld.

IK WAS ALLEEN THUIS VOOR ETEN EN SLAPEN

Het huidige sportveld was toen een trapveld, dat toebehoorde aan meelhandelaar M.v.d.Sluis. Daardoor moest er eerst gespeeld worden op een veldje achter de kerk, naast "Wybren en Pietsje".

Successen

In de eerste jaren was het voor onze vereniging moeilijk om een beetje redelijk mee te draaien. Maar toen het een keer liep, volgden de kampioenschappen elkaar soms zeer snel op. Mijn succesperiode als korfballer liep van 1966-1980. In die periode was ik vaste

speler van het eerste team. Een mooi succes was o.a. het behalen van het Fries kampioenschap tegen Harich in Noordwolde. Verdere successen waren de kampioenschappen met promotie van de 3e naar de 2e klas en van de 2e naar de 1e klas van de landelijke bond, met daaraanluitend het als tweede eindigen in de 1e klas achter De Driehoek. De wedstrijd tegen De Driehoek ging met 3-2 verloren, naar mijn mening door enkele scheidsrechterlijke dwalingen. Bij winst waren wij kampioen geweest en hadden we in de promotieklas kunnen spelen.

Bouwbedrijf "De Boer"

Naast het korfbal was ik altijd actief om de kas voor de KCB te versterken, zodat de contributies laag konden blijven, waardoor een ieder mee kon doen aan deze familiesport. Ook toneelavonden werden gebruikt voor versterking van de kas. De korfbalvereniging beschikte zelf over een toneelclub, welke minimaal een keer per jaar optrad. De bouw van de nieuwe accommodatie heeft ook heel wat vrije tijd gevergd. Ik was alleen thuis voor eten en slapen. Ik was "uitvoerder", zoals dat heet, en organiseerde het metsel- en timmerwerk. Ik was opperman en verder moest ik er voor zorgdragen dat het materiaal op tijd aanwezig was. Tevens regelde ik het financiële gedeelte. Dat een en ander voor een redelijk laag bedrag gerealiseerd is, is vooral te danken aan de vele vrijwilligers, die 's-avonds en zaterdag hebben geholpen.

Eigen home

Toen de kantine klaar was, kon het verenigingsleven pas echt gaan bloeien. We hadden

een eigen "home" waar we na de wedstrijd en na de training gezellig konden napraten. Deze kantine is m.i. mede bepalend geweest voor de latere successen van onze vereniging. Ook bracht de kantine met zich mee dat er extra inkomsten kwamen, doordat er uitsluitend met vrijwilligers werd gewerkt. Natuurlijk kwamen er ook extra kosten (gas, water, elektra). Ook werden er in de eerste jaren regelmatig gezelligheidsbingo's gehouden, welke zeer druk werden bezocht; er kwamen soms 60 a 70 man!! Deze bindingsavonden, waar ook veel leden kwamen, waren echt gezellige avonden. Dat missen we

nu; de jeugd gaat liever naar de bar.

Weer doen

Dit was in vogelvlucht een terugblik op 25 jaar korfbalverleden. Natuurlijk is dit maar een klein stukje uit het totaal. Terugziend op 25 jaar KCB kan ik zeggen, dat als men mij weer zou vragen een korfbalvereniging in Boelenslaan op te richten, ik het weer zou doen. Misschien wel iets anders, maar toch. Verder hoop ik dat onze vereniging nog vele jaren in Boelenslaan mag blijven bestaan."

Janny Veenstra en Henk Bos zorgen voor lekker bruin gebakken carbonades tijdens de barbecue na een seriedag.

Seriewedstrijden

Het na de competitie organiseren van seriewedstrijden was altijd een normale aangelegenheid in de korfbalwereld. De laatste jaren is het echter allemaal wat minder geworden. Aan de meeste series werd jarenlang met enthousiasme deelgenomen. Door de KCB werden de series van Wez Handich, TFS, DTS, Drachten, Oerterp en DFD vele malen met meerdere teams bezocht. Ook werd wel eens aan series in Den Haag en Wierden meegedaan.

Test 1, 2, 3

Ook de KCB heeft zelf jarenlang seriewedstrijden georganiseerd. Dit was altijd een hele klus. Men begon met het aanschrijven van verenigingen en dan was het maar afwachten wie er reageerde. Soms liep het wel eens anders dan werd verwacht. In 1977 was het namelijk zo dat maar liefst 68 ploegen zich aanmeldden voor de KCB-series.

het aantal deelnemende ploegen lag meestal tussen de veertig en vijftig. Zo'n seriedag was eigenlijk een klein dorpsfeest. De meeste Loansters waren op het korfbalveld te vinden op deze dag. 's Morgens vroeg werd door Barel de Boer met een "Test een, twee, drie" de series voor geopend verklaard.

Minder animo

De laatste jaren is de belangstelling voor de series behoorlijk afgenomen en deze is op dit moment bijna tot op het nulpunt gedaald. Er zijn nog maar weinig verenigingen die nog een geslaagde serie kunnen organiseren. Er is simpelweg te weinig animo voor.

Familiedag

Ook de KCB is een paar jaar terug gestopt met de series. Er werd naar iets anders gezocht, en zo deed de "familiedag" zijn intrrede. Het gezellig samenzijn van zowel actieve leden als hun familieleden is de afgelopen drie jaar het motto geweest. En die bleek succesvol te zijn. Sponsorloop, mixtoernooi, barbecue en disco vormen enkele onderdelen van zo'n gezellige dag.

ZO'N SERIEDAG WAS EIGENLIJK EEN KLEIN DORPSFEEST

Omdat dit op een zaterdag niet te realiseren was, werd besloten er twee zaterdagen aan te besteden. Dit was gelukkig een uitzondering, want

Us Praatfak

"Een clubblad, dat uit mag groeien in een belangrijk stukje contact tussen bestuur en leden." Dit schrijft voorzitter Pieter Tjoelker in de eerste editie van het in januari 1983 verschenen eigen clubblad van de KCB. "Een verheugend feit, na 17 jaar een echt korfbalblad. We hopen dat deze krant er toe mag bijdragen dat de gebondenheid van de leden hierdoor nog meer wordt gestimuleerd", aldus de animator Barend de Boer, die met hulp van de medebestuurleden Pieter Tjoelker en Evert Bron de redactie voor hun rekening namen. Wiesje Elzinga doet in deze beginperiode het typewerk.

Keuvelende personen

Reeds vanaf het eerste nummer wordt de voorpagina van het blad geïllustreerd met dezelfde "praatprent". Wat een "attente" lezer deed opmerken dat de twee afgebeelde keuvelende personen volgens hem sterke overeenkomst vertoonden met bestaande, hem bekende, personen. Waarop de redactie de handen in onschuld waste. Voor alle zekerheid werd nog met klem gesteld dat de man met het vingertje omhoog zeker geen bestuurslid voorstelde (ondanks de grote gelijkenis).

Vok

Er is overigens genoeg te melden. Het hele wel en wee van de KCB wordt om de twee maanden bij de leden thuisbezorgd. Na een paar jaar neemt de nieuwe secretaris Lineke Pool de taak van Evert over. In 1985 neemt Pieter afscheid als voorzitter en dus als redactielid. Uit de begintijd herinneren we ons ondermeer nog de reizende interviewer VOK, die met zijn snedige vragen menig kras antwoord aan zijn "slachtoffers" wist te ontlokken.

Smeuige verhalen

In 1986 komt er een beetje de klad in, vooral door gebrek aan copy. Is het

toevallig, dat dit net samenvalt met het begin van de neerwaartse lijn van het 1e team? Het is in deze tijd, dat de eindredacteur -ook al door het wegvallen van de smeuge verslagen van ex-voorzitter Tjoelker- klaagt, dat "onze vereniging een beetje in een impasse raakt." Hij besluit dan deze zaak een extra push te geven door zelf meer verslagen te gaan schrijven en daagt de clubleden uit om in zijn spoor te volgen. Ondanks het feit dat er meer verslagen worden aangeleverd, blijft het toch wat kwakkelen. Er verschijnen nog slechts enkele edities per jaar, maar de redactie weigert de handschoen in de ring te gooien. En gelukkig maar ook.

Nieuw groepje

In 1989 besluit een nieuw groepje, bestaande uit Aly Veenstra, Jan en Jellie Wagenaar en Meent Witteveen het blad weer goed op de rails te zetten. Een groot aantal vaste rubrieken treffen we aan. Ook staat er een nieuwe interviewer op, namelijk een zekere DOP, maar deze is binnen een jaar al ontmaskerd. Het zeer lezenswaardig blad verschijnt eenmaal per twee maanden. Helaas is dit groepje door omstandigheden al weer uitgedund, en is nieuw bloed zeer welkom. In het achtjarig bestaan van Us Praatfak zijn er zo'n 35 edities verschenen. Dat continuïteit een moeilijk punt is, dat hebben de redactieleden terdege ervaren. Dat het goed is een clubblad te hebben, is zeker. We mogen hopen dat de huidige en toekomstige redactieleden steeds voldoende inspiratie en medewerking zullen vinden binnen het korfbalwereldje van de KC Boelenslaan.

Boete

Bij de bouw van de nieuwe kantine komt bondsbestuurder Bergsma uit Rottevalle eens belangstellend kijken. Terloops merkt hij op, dat Boelenslaan nu eindelijk ook eens die achterstalige boete moet betalen. Waarop Barend getergd reageert: "We betalen in geen geval, en als je niet gauw ophoudt met je gezeur over die boete, gaan we uit de bond en gaan we verder als handbalclub." Over de boete is naderhand niets meer vernomen.....

Nabloei en terugval 1981-1991

Ook de weg van een korfbalclub is niet altijd geplaveid met rozen. Je hebt goede en slechte tijden. De periode 1981-1991 in het bestaan van de K.C.Boelenslaan kenmerkt zich, sportief gezien, door aanvankelijke handhaving, met aansluitend een gestage terugval, die echter in het seizoen 1990-1991 tot staan lijkt te zijn gebracht. Door een afname van de belangstelling van de oudere jeugd en door vertrek naar elders had de "oude garde", bestaande uit routiniers, niet voldoende goede opvolgers. Bemoedigend is echter wel de sterk toenemende interesse van de jongere jeugd. Een intensieve en zorgvuldige begeleiding kan er mogelijk toe leiden dat het verloren gegane terrein op termijn kan worden teruggewonnen. Dit is de grote uitdaging van al degenen die zich de toekomst van het korfbalgebeuren in Boelenslaan/Houtgehage aantrekken.

Bloei

Het sportieve hoogtepunt van de K.C. Boelenslaan mag dan gelegen hebben in het seizoen 1980-1981, allerminst kan worden gezegd dat het met het totale clubgebeuren daarna gelijk ook slechter ging. Integendeel, er was een bloei als nooit tevoren. Medio tachtiger jaren had de club op een gegeven moment een 150-tal leden met elf teams in de competitie. Er was in die jaren een goede aanvulling uit de jeugd, want in de zaal werden de aspiranten kampioen.

Domper

Als warmloper voor de veldcompetitie 1981-1982 werd deelgenomen aan het tweede naoorlogse Kollumer Courant bekertoernooi. Uiteraard was KCB als top-1e klasser en tevens bekerhouder, torenhoog favoriet. Maar hoe anders pakte het uit. In de poule werd KCB met 3-2 al uitgeschakeld door de KV Harkema, nota bene een ploeg die zich in het vorige seizoen slechts op het nippertje in de districts 3e klasse had weten te handhaven. Goed, als een veelbelovende speler van KCB niet 3 van de 4 toegekende

strafworpen had gemist, was het waarschijnlijk heel anders gelopen. Maar toch. Overigens was het niet zo fraai dat men later in de krant moest lezen dat het er "zeer onsportief toeging" en dat

3 VAN DE 4 STRAF- WORPEN GEMIST

dit "allerminst propaganda voor de korfbalsport" was geweest. Al met al dus een behoorlijke domper zo kort voor de competitiestart.

Middenmoot

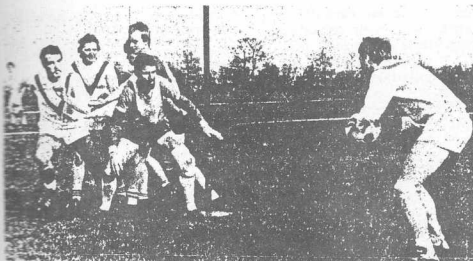
Met trainer Piet Bos werd evenwel energiek de veldcompetitie ingezet met enkele overwinningen. Maar al gauw stokte het ritme en moest de aanvankelijk als reserve opererende Barend de Boer er weer tegenaan. Men moest Waterpoort, ROG en Tietjerk voor laten gaan, terwijl De Hoeve, DTS en CSL de onderste helft van de ranglijst vormden. Toch werd knap met 4-3 van de latere kampioen Waterpoort gewonnen.

Groggy

Ook in de micro in de landelijke 3e klasse bleef KCB steken in de middenmoot. Toch moet gezegd worden dat we in de krant lazen dat "It Fean een punt pakt van Boelenslaan", waarmee is

Het aspiranten Kampioenteam. V.l.n.r. staand: Fokke Bruining (trainer), Peter v.d. Wijk, Wobbe v.d. Wijk, Bert Stienstra, Sietsje de Boer, Jappie Hoeksma (leider); gehurkt: Anneke Wagenaar, Janna de Vries, Hennie Woudstra, Aly Veenstra, Corien Hjemstra.

KCB wint met 7-2 van Tietjerk. Op de voorgrond links: Henk Bos en Fokje Wouda; geheel rechts: Jan Wagenaar.

aangehouden dat KCB in deze regio nog steeds als het te kloppen team werd beschouwd. In het duel met Lintjo (uit) was er, volgens de streekkrant, "80 minuten spanning en sensatie met een spectaculair scoreverloop". Via een achterstand van 4-0 en 7-4 kwam KCB, door "de beuk er in te gooien", op zes minuten voor het einde van de wedstrijd tot 8-7 terug. Toen gebeurde het! Scheidsrechter D.Jongsma ging, als gevolg van een botsing met een Lintjo-speler, volledig groggy. Aanvankelijk

wilde (durfde) geen van beide op de tribune aanwezige scheidsrechters invallen, maar ten langens leste vermande een van hen zich, wat volgens de krant "in een dergelijke wedstrijd een moedige beslissing is." Hij kreeg het dan ook al direct aan de stok met coach Piet Bos over de plek waar het spel hervat diende te worden. In de slotminuut smaakte Evert Bron zowaar nog het genoegen met een doorbraak de gelijkmaker te scoren (8-8) in deze sensationele wedstrijd.

Bareld reserve; Evert weg

Met de nieuwe trainer Sjouke Stoker uit Menaldum werd het veldseizoen 1982-1983 ingezet met de volgende selectie:

Jan Wagenaar, Lammert Bron, Gerda van der Stouwe, Jannie Veenstra, Fokke Bruining, Anne Bos, Annie van der Velde, Wiesje Elzinga, Henk Bos, Roel van der Veen, Fokje Wouda en Jantje van Dekken, met Bareld de Boer toch maar weer reserve. Wat opvalt, is dat de naam Evert Bron ontbreekt. Hij had besloten zijn korfbal-kwaliteiten verder te ontwik-

Actie tussen de buurtclubs It Fean en K.C.Boelenslaan. Op de foto zijn de Loansters Fokke Bruining, Henk Bos, Fokje Wouda en Annie Bruining terug te vinden.

kelen op een hoger (landelijk) niveau, namelijk bij LDO uit Terwispeel. Bij zijn "afscheid" schreef hij nog een "korfbal-lade" op Boelenslaan.

Kuorballade

Earne fier yn'e wâlde dêr leit Boelensloane

It is in lyts doarpkje mei in hiel hechte bân

Der is ek in kuorbalklup, noch net sa lang

Dochs binne de measte tsjinstanders hartstikke bang

Hja hawwe in trainer dy komt út 't Hearrenfean

Hy is altyd op tiid en altyd kreas yn'e kleun
Troch syn training en rie docht de ploech it mar goed

En yn kritike situaasjes jout er spilers wer moed.

Yn 1978 spilen hja tredde klas
Mar sûnt dy tiid is der hiel wat bard.

Troch ynset en fjochtsjen gyngen hja hieltyd omheech
En sjogge no de ploegen yn'e buert omleech

Ik krige lêsten deis te hearren fan in poerfrjemde fiut

„Ik kin der net by as jim earste altyd wint

Jim dames binne allegear hiel traach mei de bal

En in pear fan jim hearen rinne op alkohol

Ik sei doe tsjin him:, Hark lytse man

Gean gau út myn eagen oars meitsje ik dy fan kant

Wy Loansters binne fjochters ek yn it fjild

Sa sjocht men ek by ús wolris bloed oan' peal

de koek op en werd er geen enkel punt meer gehaald. Bij Ritola werd zelfs met 17-6 verloren. Doordat het niet goed liep, sloeg de vlam wel eens in de pan.

In de wedstrijd tegen DTS, dat tot dan nog geen enkel punt had verzameld, kon KCB zich veilig stellen.

Bij een stand van 7-4 voor KCB (niks aan de hand dus) kwam DTS plotseling terug, ondermeer door een drietal strafworpen, en won alsnog met 7-8. Moeilijk te ver-

teren dus. Na afloop tekende KCB protest aan wegens het onthouden van een strafworp. Achteraf was dit niet nodig, want uiteindelijk bleken de behaalde 5 punten toch voldoende voor het behoud van het 1e klasserschap.

Eindstand veld 1A 1982-1983

Ritola	14-24
Sportclub	14-21
V. en V	13-19
Tietjerk	14-16
ROG	14-14
De Hoeve	13-09
Boelenslaan	14-05
DTS	14-02

Boelenslaan-ROG 12-10. De conditietraining lijkt vruchten voor de thuisclub af te werpen. Boelenslaan hield de hele wedstrijd het tempo hoog en wat nog belangrijker was men hield dat vol tot het einde. ROG speelde grillig en werkte in de eerste helft een 4-1 achterstand bijna weg. Na de rust (7-4) kwamen de Groningers van 8-4 terug tot 8-7. Op 10-9 wankelde Boelenslaan maar nadat eerst Lammert Bron een strafworp had gemist, laverde Fokke Bruining vanaf de stip zijn twaalftal in veilige haven.

Het scoreverloop: 1-0 Lammert Bron, 2-0 Fokke Bruining, 2-1, 3-1 Janny Veenstra, 4-1 Henk Bos, 4-2 (strafworp), 4-3, 5-3 Fokke Bruining, 6-3 Janny Veenstra, 6-4, 7-4 Anne Bos, PAUZE, 8-4 Henk Bos, 8-5, 8-6, 8-7 (strafworp), 9-7 Sint Kooistra, 10-7 Henk Bos (strafworp), 10-8 (strafworp), 10-9, 11-9 Fokke Bruining (strafworp), 12-9 Jan Wagenaar (strafworp), 12-10.

Vlug en Vaardig - Boelenslaan 3-3. Het enige wat leuk was in Garrij was het stralende lenteweer. De korfbalsters bakten er namelijk niets van. De thuisclub had geen antwoord op de inzet van de gasten en speelden bij tijd en wijle meer tegen zich zelf dan tegen een tegenpartij. Tot overmaat van ramp maakten de spelers er ook aanvallend een potje van. Bij rust was het nog maar 2-1 en tien minuten voor tijd werd de eindstand bereikt.

Het scoreverloop: 1-0 Sijmen Spoelstra, 1-1 Fokke Bruining, 2-1 Geert van der Velde, PAUZE, 3-1 Romke Timmermans, 3-2 Henk Bos, 3-3 Ale Bos.

KCB 2 veldkampioen 1982-1983 in de res. 2e klas. V.l.n.r. staand: Waling Riitsma (coach), Sint Kooistra, Meent Witteveen, Tjeerd Boomsma, Barend de Boer, Koos Hoekstra, Gerke Bron; gekniel: Fokje Wouda, Coby Gjaltema, Tietje Wagenaar, Riekje Kooistra, Lineke Pool, Janny Booy, Corry Haisma.

Protest

In dit seizoen kreeg de KCB het nog zwaarder voor de kiezen. Na een goede ouverture in de vorm van een overwinning op DTS met 8-3 werd er op rij van de overige 6 clubs verloren, hetzij veelal wel nipt. Na de winterstop ging het weer even de goede kant uit tegen ROG en V.en V. Maar daarna was,

Dubbel kampioen

Het tweede deed het beter door met coach Waling Ritsma op het veld (res.2e klas) kampioen te worden en in de zaal de tweede plaats te behalen. Tevens wist Waling met het derde team (res. 4e klas) kampioen te worden in de zaal. Twee keer feest dus, of eigenlijk drie keer, want ook de junioren werden veldkampioen.

Subtop

Aan de microcompetitie ging vooraf het traditionele toernooi om de Achtkarspelencup. Als poulewinnaar via een overwinning met 8-3 op Flamingo's en een gelijkspel met 4-4 tegen Harkema, kwam KCB in de finale tegen Olympia, hetgeen een verlies met 6-7 opleverde.

In de micro marcheerde het met het eerste redelijk goed. Men eindigde in de subtop en won de laatste wedstrijd nog van de kampioen Udiros met 7-6. In mei 1983 pakten de junioren voor de tweede keer de KORVO-beker door in de finale Frigo met 8-2 te verslaan.

Eindstand zaal 1982-1983

Udiros	12-17
WIK	12-14
Boelenslaan	12-13
M. N. en W.	12-12
DTS	12-10
Frigo	12-10
Harkema	12-08

Mooie snor

Onder leiding van alweer een nieuwe trainer, namelijk Brand Veenstra uit Oudega (door Pieter Tjoelker aangekondigd

KCB 3 zaalkampioen 1982-1983 in de res. 4e klas. V.l.n.r. staand: Waling Ritsma (coach), Meent Witteveen, Koo Hoekstra, Tjeerd Boomsma, Gerke Bron; geknield: Lineke Pool, Coby Gjaltema, Harmke de Boer, Riekje Hoeksma, Corry Haisma, Janny Booy.

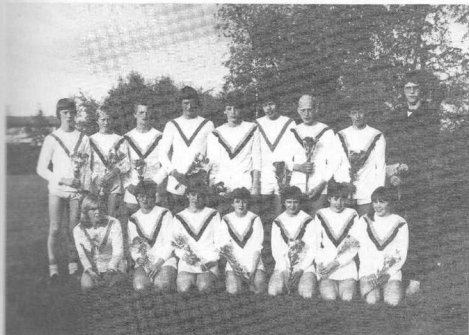
als "een stevige gesperde man met een mooie snor") werd de veldcompetitie 1983-1984 opgepakt. Nieuwe namen in de basis zijn Grietje van der Veen en Jaap Melissen. Barend treffen we nu niet meer bij de reserves aan (tand des tijds?).

EEN STEVIGE GESPERDE MAN MET EEN MOOIE SNOR

Degradatiespook

De start was zeer moeizaam. Na drie wedstrijden zien we in de krant: "Tietjerk en

Junioren veldkampioen 1983. V.l.n.r. staand: Peter v.d.Wijk, Sietse de Boer, Roel v.d.Veen, Wobbe v.d. Wijk, Jaap Melessen, Hendrik de Vries, Paul Zandstra, Bert Stienstra, Evert Bron (trainer); geknield: Gerda Postma, Anneke de Haan, Aly Veenstra, Akkie Wagenaar, Anneke Wagenaar, Janna de Vries, Hennie Woudstra.

Boelenslaan verslaat Udiros

Boelenslaan - De laatste wedstrijd in de zaal moest gespeeld worden tegen Udiros. Boelenslaan was gebrand om toch nog twee punten van deze sterke ploeg af te dwingen. Door het ontbreken van twee vaste basispelers moesten Alie Veenstra en Jaap Melessen, allebei junioren, hen vervangen. Deze twee konden zich tijdens de wedstrijd behoorlijk aanpassen en speelden dan ook beide een erg goede partij. Boelenslaan begon direct al goed aanvallend te spelen en Janny Veenstra opende de score met een afstandsschot 1-0.

Nadat Udiros de stand gelijk had getrokken kon Boelenslaan weer iets terug doen en wel door Henk Bos die een inlooptal fraai verzilverde, 2-1. Udiros die gemiddeld elf doelpunten per wedstrijd wisten te scoren lieten ook nu weer zien dat zij van afstand konden schieten. Dit kwam doordat de lange heren veel ballen afvingen. Udiros nam dan ook een voorsprong

van 2-3 eer Jaap Melessen voor 3-3 kon zorgen door van verre afstand raak te schieten. Daarna werd Annie v.d. Velde fout afgestopt toen zij inliep en Fokke Bruining nam deze toegestemde strafworp beheerst, 4-3. Ook van afstand schoot Fokke Bruining zuiver en vergrootte de stand naar 5-3. In deze fase was Boelenslaan zeker beter dan de gasten, alhoewel zij nrg een keer de stand terugbrachten naar 5-4. Door afwisselend te spelen kwamen de kansen en Janny Veenstra brak door.

Op aangeven van Jaap Melessen benutte zij deze inlooptal beheerst, 6-4. Annie v.d. Velde bracht Boelenslaan naar de veilige voorsprong door van vlakbij de korf de stand naar 7-4 te tillen. Boelenslaan was uitgespeeld, waardoor Udiros nog gevaarlijk terugkwam tot 7-6, maar de tijd was verstreken en zo behield Boelenslaan de overwinning.

Boelenslaan blijft eerste klasser

Zaterdag 19 mei j.l. was de laatste competitiewedstrijd voor het veldseizoen '83-'84. Voor Boelenslaan was het belangrijk om te winnen bij verlies was degradatie, heel dichtbij. Het was dan in het begin van de wedstrijd te merken dat Boelenslaan erg gespannen, aan dit duel tegen Sportclub (Makkinga) begon. Het was dan ook in de veertiende minuut dat, de gasten, via Selie Tjassing op 0-1 kwamen. In de 20e minuut zelfs 0-2, door het benutten van een strafworp door Albert Bijlstra. Op dat moment was Sportclub ook de betere ploeg, het speelde iets gemakkelijker. Wat na een half uur dan ook resulteerde in 0-3. Het was Gerard Hofman welke via een inlooptal deze stand liet aantekenen. Vele supporters zagen het toen al niet meer zitten, doch leefden weer op toen uit een vrije bal genomen door Fokke Bruining, zijn zuster Annie v.d. Velde knap scoorde 1-3. Toen de volgende aanval aantrad, met als leider de witte reus Jan Wagenaar welke een beste wedstrijd korfbalde, en tweemaal wist te scoren 3-3. Vlak voor rust, wist Ate Bijlstra een grote verdedigingsfout af te straffen, een ruststand derhalve van 3-4. In de eerste minuut was het Selie Tjassing welke via een omdraaihal 3-5 wist te scoren. Doch in de 3e minuut na de thee

bracht Fokke Bruining uit een klein kansje achter de korf er 4-5 van. De volgende aanval werd Fokje Wouda onregelmatig verdedigd. De strafworp werd benut door Fokke Bruining, 5-5. Het was Anne Bos welke van afstand voor 6-5 aantekende en zo zijn fout weer goed maakte. Dat Jan Wagenaar een goede wedstrijd speelde onderstreepte hij door er 7-5 van te maken. Na 20 minuten werd het zelfs 8-5 door Henk Bos (blondie) welke van grote afstand de korf doorboorde. De volgende aanval had succes voor de gasten, een inlooptal werd benut door Freek Bokma 8-6. In de 32e minuut werd het weer spannend door dat Appie van der Broek er 8-7 van wist te maken. Boelenslaan trachtte de bal in de ploeg te houden wat redelijk lukte, doch door vele supporters was de laatste 10 minuten te lang. Het was in de laatste minuut toen Sint Kooistra de wedstrijd beslistte, uit spelbevezen een kans alleen onder de korf werd koelbloedig benut, 9-7.

Hiermee was de wedstrijd gewonnen, en was behoud van het eerste klas district korfbal voor Boelenslaan behouden. Dit was bereikt door keihard werken, als een geheel. Onder prima leiding van trainer/coach Brand Veenstra, welke hier een groot aandeel in heeft gehad.

Nij Libben voorzitter H.Zwanenburg reikt de Korvo-beker uit aan de junioren. V.l.n.r. stand: Aly Veenstra, Anneke de Haan, Gerda Postma, Anneke Wagenaar, Hennie Woudstra, Bert Stienstra, Waling Ritsma (coach); geknurd: Paul Zandstra, Wobbe v.d. Wijk, Lammert Bron, Janna de Vries, Jaap Melessen.

Boelenslaan-ROG 4-7. In een gelijkopgaande eerste helft wist Boelenslaan goed bij te blijven. De 3-3 ruststand was een goede afspiegeling van de krachtsverhoudingen. Na 3-4 liet de thuisclub een achteraf gezien belangrijke strafworp onbenut. In plaats daarvan liep ROG uit naar 3-6. Fokke Bruining liet nog 4-6 aantekenen. De laatste treffer was voor de Groningers Henk Bos (2x) en Sint Kooistra namen de andere treffers voor Boelenslaan voor hun rekening.

Boenslaan nog puntloos in korfbal! Ook daarna bleef het wat sukkelen en met nog 2 wedstrijden te gaan moest KCB met 7 punten uit tegen Tietjerk, dat tot dan 4 punten had verzameld. De wedstrijd ging helaas verloren met liefst 12-4 en de laatste wedstrijd tegen Sportclub moest gewonnen worden. Gelukkig gebeurde dit ook, maar men stond wel oog in oog met het degradatiespoek.

Eindstand veld 1a 1983- 1984

DWA	14-22
ROG	14-20
V. en V.	14-18
Sportclub	14-16
De Hoeve	14-11
Waterpoort	14-10
Boenslaan	14-09
Tietjerk	14-06

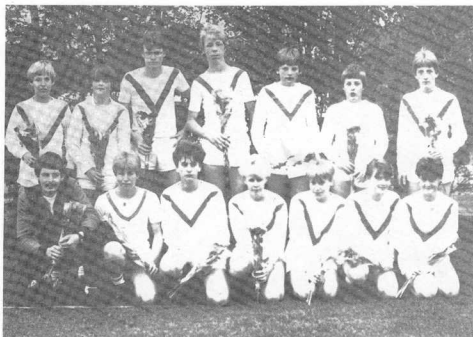
KCB 2 veldkampioen 1983-1984 in de res. 1e klas. V.l.n.r. staand: Waling Ritsma (coach), Meent Witteveen, Bareld de Boer, Gerke Bron, Tjeerd Boomsma, Jaap Melessen, Koois Hoekstra; gehurkt: Corry Haisma, Lineke Pool, Akkie Wagenaar, Janny Gjaltema, Tietje Wouda, Coby Gjaltema, Jantje van Dekken.

Actie onder de korf in de wedstrijd tegen ROG. Op de voorgrond o.a. Grietje v.d.Veen en Fokke Bruining.

Promotie

Het 2e team werd wederom kampioen in de res. 1e klasse, deze keer door het winnen van een beslissingswedstrijd tegen Joure 2. Daarmee werd promotie naar de landelijke klasse bewerkstelligd. Ook het aspiranten veld 12-tal werd kampioen.

Aspiranten kampioen 1984. V.l.n.r. staand: Imre v.d. Boor, Lammert v.d. Veen, Jan Wagenaar, Andre Damstra, Johan Pool, Klaas Bron, Frans Klaver; gekniel: Fokke Bruining (trainer), Corien Hlemstra, Anita Bekkema, Trienke Veenstra, Thea Tuinstra.

Kampioen

Het microseizoen 1983-1984 (3e klas KNKV) verliep, ondanks de slechte resultaten in de Achtkarspelencup (winst op Frigo met 2-1 en verlies

tegen Harkema met 1-3), voorspoedig. Uiteindelijk ging de strijd om het kampioenschap tussen WIK, It Fean en KCB. Met een klinkende overwinning

IN ONZE KANTINE
IS HELAAS GEEN
PLAATS VOOR
BLOEMEN

van 14-10 op Nij Libben kon de kampioensvlag in top. Daarmee was de promotie in de zaal naar de landelijke 2e klasse een feit en werd er uitbundig feest gevierd. Ook de meisjes aspiranten werden zaalkampioen.

Spelmoment uit de wedstrijd KCB-Nij Libben 1984. We zien o.m. de Loansters Fokke Bruining, Annie v.d. Velde en Wiesje Elzinga in actie.

Geen Bloemen

Tijdens de kampioensreceptie van het eerste maakte voorzitter Pieter Tjoelker duidelijk dat het voor de KCB geen doen meer was om met elf veldteams in de competitie slechts de beschikking te hebben over een speelveld. Het gemeentebestuur werd dringend geadviseerd hier wat aan te doen. Ook zouden aanvullende financiële middelen bij de club zeer welkom zijn. Vandaar dat op de ruim verzonden uitnodigingskaarten voor de receptie "fijntjes" was opgemerkt dat er "in onze kantine helaas geen plaats is voor bloemen.

Driekamp

Voor het veldseizoen 1984-1985 leek KCB serieus van plan te zijn om de stap naar de promotieklasse te doen. De ploeg had zich teruggetrokken van het Kollumer Courant toernooi en had gekozen voor een erg zware voorbereiding, met een groot aantal wedstrijden tegen allemaal hoog spelende ploegen. Zo werd een driekamp georganiseerd met LDO en Stanfries. Uiteraard waren deze tegenstanders te sterk voor KCB. Maar het publiek kreeg een paar aantrekkelijke wedstrijden voorgeschoteld. Er werd verloren met 4-13 (LDO) en 4-12 (Stanfries). Dat daarna echter de eerste competitiewedstrijd tegen V. en V. met 9-1 werd verloren, was eigenlijk wel een fikse tegenvaller voor coach Veenstra en de zijnen.

Gouden punten

Na wat ups en downs was er bij de winterstop slechts een plaatsje in de onderste helft van de ranglijst weggelegd, tot er weer tegen V.en V. moest worden aan-

KCB I zaalkampioen 1983-1984. V.l.n.r. staand: Brand Veenstra (trainer/coach), Jaap Melessen, Jan Wagenaar, Fokke Bruining, Anne Bos, Lammert Bron, Henk Bos; gehurkt: Jannie Veenstra, Annie v.d. Velde, Gerda v.d.Stouwe, Akkie Wagenaar, Wiesje Elzinga.

getreden. Dit betekende de ommekeer, want de sportieve wraak was zoet. De met de 9-8 overwinning behaalde punten werden door de plaatselijke streekbladrecensent zelfs als "gouden punten" betiteld. Het ging er overigens wel "fruiig" aan toe. Naast enkele spelers ging ook coach Veenstra op de bon bij de scheidsrechter,

OOK COACH VEENSTRA GING OP DE BON

die in de ogen van de Loansters wel wat vreemde beslissingen nam. De krant sprak van een "zenuwslopend laatste kwartiertje, waarin van alles gebeurde." Daarin kwam V.en V. van 6-9 terug tot 8-9, maar toen was de koek op. Gelukkig voor Boelenslaan. Maar in de slotfase van de competitie redde KCB pas het vege lijf door een afsluitende overwinning van 6-5 op Waterpoort (dat daardoor degradeerde), zodat ook dit seizoen het 1e klascerschap was behouden.

Moelijk

Het tweede ervoer dit seizoen terdege het klasseverschil na de promotie van het vorig jaar. Een flink aantal wedstrijden ging verloren, waardoor het al gauw de vraag was of klassebehoud (2e klas KNKV) haalbaar zou zijn. Dat lukte op het nippertje door een overwinning met 4-1 in de laatste wedstrijd op het reeds gedegradeerde Waterpoort 2. Het derde team draaide wel bovenin mee.

Met een been

In de micro 1984-1985 draaide KCB met 4 senioren-teams mee, echter met zeer wisselend resultaat. Uit de verslagen zien we dat het scoren vooral een probleem vormde, waardoor veel wedstrijden verloren gingen.

Het eerste, pas gepromoveerd naar de 2e klas, stond met nog 3 wedstrijden te gaan, weer met een been terug in de 3e klas. Uit de resterende wedstrijden tegen resp. Sportclub, De Hoeve en Emmeloord moesten nog 5 punten worden vergaard. Dit bleek een te moeilijke opgave. In de laatste uitwedstrijd tegen Emmeloord werd met 13-6 verloren, waardoor deze club, met 8 punten, voor KCB, met 7 punten, eindigde. Het verschil tussen veld en zaal was hierdoor weer op 2 klassen gebracht.

Korvobeker

Een sportieve teruggang werd nog niet voorzien, aangezien er een zeer sterk junioren-team was geformeerd. Ze verbaasden een ieder met een uitslag van 29-1 tegen Bergum; dat is een goal per 2 minuten. Ze werden dit seizoen zowel veld- als zaalkampioen. Na afloop van het microseizoen in 1985 werd voor de derde keer achtereen de KORVO-cup

Boelenslaan blijft verliezen

Zaterdag 9 febr. speelde Boelenslaan uit tegen koploper V. en V. (Garijp). Het was de thuisploeg welke na 10 minuten het eerste doelpunt scoorde, via een omdraai-bal 1-0. Dat Boelenslaan dit ook kan, werd bewezen door Henk Bos 1-1. De vakwisseling was gunstig voor de groen-witten, van afstand en via een inlooper, kwam de stand op 3-1. Hierna kwam Boelenslaan sterk te

rug, alleen de doelpunten kwamen te weinig. Via het benutten van een strafworp door Jannie Veenstra 2-3. Op slag van rust werd het 4-2. Nadat in de pauze trainer/coach Brand Veenstra de nodige oppepers had uitgedeeld kwam een sterk gemotiveerde ploeg van Boelenslaan weer in de zaal. Via een prima doelpunt van Wiesje werd het 4-3.

gewonnen, door in de finale met 9-5 te winnen van de Granaet. De wisselbeker was hiermee definitief in het bezit van KCB gekomen. Dus Boelenslaan had nog steeds de jeugd en dus de toekomst.

KORVO-WISSELBEKER IN BEZIT VAN K.C. BOELENSLAAN

Vier veldteams

In 1985 was KCB's ledental zo gegroeid, dat in het seizoen 1985-1986 met vier senioren veldploegen

Het was Roel v.d. Veen die beide ploegen weer op gelijke hoogte bracht 4-4. Een sterker Boelenslaan kon dit niet voldoende tot uitdrukking brengen. Van afstand scoorde Jaap Melissen 4-5. Het vrij talrijke publiek zag vele leuke acties, van beide zijden. In de 52 e minuut kwam V. en V. op 5-5. Waarbij een voorafgaande fout door de scheidsrechter werd toegestaan. Hierna was de spanning weer volledig terug en kwam vooral bij Boelenslaan de angst om te verliezen weer boven. Met nog 2 minuten te gaan, scoorde V. en V. dan ook van afstand, 5-6. In de laatste minuut was er voor Boelenslaan nog alle kans. Vanaf minder dan 4 meter werd echter gefaald. Hierdoor pakte de thuisploeg de volle winst, wat zeker meer was dan waar men recht op had. Mede door deze nederlaag staat Boelenslaan na een seizoen in de tweede klas, weer met één voet terug in de derde klas. Voor het komende weekend staan er twee wedstrijden op het programma. Donderdag uit tegen medekoploper Sportclub en zaterdag a.s. de laatste thuiswedstrijd om 20.20 uur tegen de Hoeve in de Sporthal te Surhuisterveen. Wil Boelenslaan zich nog handhaven zullen er minstens vijf punten gepakt moeten worden uit de laatste drie wedstrijden.

Junioren veldkampioen 1985. V.l.n.r. staand: Waling Ritsma (coach), Gjalte de Graaf, Jan Wagenaar, Peter v.d. Wijk, Bert Stienstra, Sietsje de Boer, Wobbe v.d. Wijk, Paul Zandstra; zittend: Janna de Vries, Hielkje Bos, Hannie Hamstra, Gretha Nijboer, Ingrid Tuinstra, Anita Bakkema, Gerda Postma, Aly Veenstra, Anneke Wagenaar.

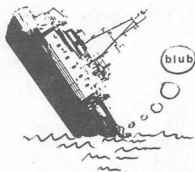
Juniores zaalkampioen 1984-1985.
V.l.n.r. achter: Gerda Postma, Wobbe
v.d.Wijk, Aly Veenstra, Janna de Vries,
Bert Stienstra; voor: Sietsje de Boer,
Hennie Woudstra, Paul Zandstra,
Anneke Wagenaar.

strijden te scoren. Er werd nooit dik verloren, maar toch. Aan het eind van de rit had Boelenslaan slechts 3 punten verzameld en moest daarmee Sportclub, DWA, De Hoeve, V. en V., Tietjerk en Waterpoort voor laten gaan, ondanks een grote vechtlust en ondanks alle goede inspanningen van

werd ingeschreven. Dus viel het de voorzitter wel wat tegen, dat er op de jaarvergadering "slechts 1.1/2 van deze 4 teams aanwezig waren." Brand Veenstra besloot uiteindelijk om er nog een jaar als trainer aan vast te knopen. Maar het ging niet goed dit seizoen. Zouden dan nu de "zeven magere jaren" zijn aangebroken?

Vlaggeschip gezonken

"Het vlaggeschip van de vereniging is gezonken," schrijft de wedstrijdsecretaris Jannie Veenstra in haar jaarverslag 1985-1986. Nou, zo erg was het ook weer niet, en het zat er eigenlijk al een beetje aan te komen. In de 1e helft van de competitie wist KCB slechts 1 punt uit 7 wed-

...vlaggeschip gezonken..

coach Veenstra. Het eerste 12-tal moest, na enkele jaren vechten tegen degradatie, uiteindelijk toch afhaken en duikelde naar de 2e klasse. Nog altijd lang niet slecht voor een dorp als Boelenslaan (annex Houtgehage natuurlijk). In de zaal wist het eerste zich te handhaven in de 3e klas KNKV.

De definitief gewonnen KORVO-beker wordt uitgereikt aan aanvoerder Aly Veenstra.

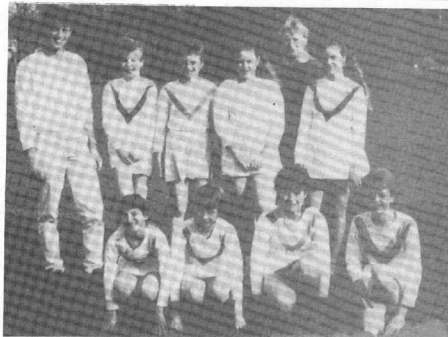
Eindstand 3A 1985-1986

Marfugels	12-18
Nij Libben	12-17
SC.Joure	12-14
Boelenslaan	12-12
M. N. en W.	12-11
Lintjo	12-11
Odis	12-01

Aspiranten meisjes kampioen 1986. V.l.n.r. staand: Jaap Melessen (trainer), Cindy Tuinstra, Saakje Hamstra, Ledy Nijboer, Wikje Land (leidster), Elisabeth Nijboer; gehurkt: Ipie Tjoelker, Trienke de Vries, Aly Bruining, Annie Storm.

Aspiranten veldkampioen 1986. V.l.n.r. staand: Sjoerd Wagenaar (leider), Imre v.d.Boor, Johan Pool, Klaas H. Wiersma, Geurt Maassen v.d.Brink, Piet Streefkerk (trainer); zittend: Saakje Hamstra, Sjoukje v.d.Heide, Thea Bekkema, Gerda v.d.Heide, Ria de Boer.

de nieuwe trainer Willem de Vries uit Oostermeer in dit seizoen 1986-1987 wel zeer voortvarend van start. Met 10 uit 5 was KCB nog een sterke koploper. Uit de 2 nog resterende wedstrijden tot aan de winterstop werden echter geen punten meer gehaald. Met 10 uit 7 was er echter nog geen vuiltje aan de lucht. Handhaving leek zeker geen probleem te zijn. Doordat dit seizoen de promotieklasse diende te verdwijnen, moesten er echter vier van de acht ploegen degraderen. Geen probleem voor KCB, als er maar 4 punten uit de resterende 7 wedstrijden zouden worden behaald. Maar hoe KCB ook vocht, wedstrijd na wedstrijd werd verloren, het lukte niet meer. De angst voor degradatie sloop in de ploeg. In plaats van de benodigde 4, werd er slechts 1 punt ge-

Routine doorgeschoven

Ook het tweede veldteam degradeerde dit seizoen, dus was er dubbele treurnis. Achteraf was de beslissing om het seizoen met een sterk verjongde ploeg te beginnen, toch niet erg gelukkig. De routine ontbrak; die was doorgeschoven naar het derde team (de "oude hap"), dat prompt kampioen werd. Het vierde draaide ook aardig mee. In de zaal deed het jonge tweede het wel goed en werd, samen met Wez

Warber en DTS, eerste met allen 13 uit 10. Bij de jeugd zat het overigens nog wel goed; dit seizoen had KCB een aantal aspirantenkampioenen en een juniorenkampioen. In het KORVO-bekertoernooi werd via winst op Frigo (11-0) en DTS (11-8) in de halve finale met slechts 7-8 van Invicta verloren.

Nog dieper

Maar het leed was nog niet geleden. Het eerste ging met

haald. De verzwaarde degradatieregeling deed KCB hier dus de das om. Daarmee degradeerde KCB dan in een ruk door naar de 3e klasse KNKV. Sneu maar waar.

Junioreren achtal veldkampioen 1986. V.l.n.r. staand: Sietse de Boer (leider), Germ Jan Veenstra, Jan Bos, Johan Pool, Andre Damstra; Gehurkt: Maria Pultrum, Gretha Nijboer, Hannie Hamstra, Hielkje Bos, Jellie Wagenaar.

Eindstand 2A veld 1986-1987

Marfugels	14-25
Emmeloord	14-17
Thrianta	14-14
Sparta	14-13
Nij Libben	14-12
Boelenslaan	14-11
Waterpoort	14-11
Invicta	14-09

Op het nippertje

Ook in de zaal ging het niet best, hoewel vooraf in de Achtkarspelen-cup alleen van Flamingo's werd verloren (met 8-5). De strijd om niet te degraderen, werd uiteindelijk uitgevochten met Sparta uit Zevenhuizen. Met 1 punt minder dan Sparta moest men de laatste wedstrijd tegen dit team winnen. Dat Sparta toch wel de nodige twijfels had, bleek wel uit het feit dat in het programma-boekje de volgende oproep stond: "We verwachten veel aspiranten met toeters en alles wat lawaai maakt. Na

elk Sparta doelpunt moet de Rodenburgthal een kleine heksenketel zijn." In een tot de laatste minuut spannende wedstrijd werd toch gewonnen met 7-6, zodat een verder verblijf in de 3e klasse was verzekerd.

Eindstand zaal 3A 1986-1987

SC.Joure	12-22
Waterpoort	12-16
Nij Libben	12-15
Boelenslaan	12-10
Harich	12-10
Sparta	12-09
Noordeveld	12-02

Ook vreugde

Gelukkig zijn er uit dit seizoen 1986-1987 ook positieve berichten te melden van het tweede en het derde team. Zij werden nota bene beide veldkampioen. Toch ook hulde dus.

Strafwerpen

De junioren streden in mei 1987 weer volop mee in de strijd om de KORVO-beker. In de finale werd wat ongelukkig met 6-4 verloren van Nij Libben. Zeer bijzonder was het verloop van de wedstrijd tegen de Flamingo's. Na de reglementaire speeltijd was het 3-3. De verlenging bracht ook geen uitkomst, zodat strafwerpen de beslissing moesten brengen. En terwijl de schemering al inzette, werd na een zenuwlopend gedoe pas met de 64e strafworp de strijd in het voordeel van KCB beslist.

KCB 2 veldkampioen 1986-1987. V.l.n.r. staand: Tjeerd Boomsma, Gerke Bron, Bert Stienstra, Koos Hoekstra, Sietse de Boer, Lammert Bron, Meent Witteveen; gehurkt: Janna de Vries, Gerda Postma, Jantje van Dekken, Akkie Wagenaar, Anneke Komrij, Annie v.d. Velde.

KCB 3 Veldkampioen 1986-1987.
V.l.n.r. staand: Willem Wouda, Sietse de Graaf, Piet Streefkerk, Paul Zandstra, Anne Bos, Sint Kooistra; geknield: Renske Klaster, Riekie Kooistra, Harmke Hoeksma, Riekie Witteveen, Klaske Hielmstra, Coby Bargebos.

Eindstand zaal 3A 1987-1988

Emmeoord	14-22
Harich	14-21
Udiros	14-20
Waterpoort	14-14
DTS	14-13
M. N. en W.	14-10
Boelenslaan	14-06
AVVLO	14-06

Jeugd haakt af

Bij de jeugd tekende zich overigens wel de situatie af van een tekort aan jongens in de toekomst. Een tweede juniorenteam bleek geen haalbare kaart meer. Vanuit het bestuur is deze ontwikkeling wel tijdig gesignaleerd. De maatschappelijke ontwikkelingen (meer disco dan sportmotivatie) zaten echter tegen. In overleg met de groep jeugdleiders zijn diverse activiteiten ontwikkeld om de jeugd meer bij de club te betrekken door ook de nodige aandacht te geven aan nevenactiviteiten en vooral de begeleiding intensiever op te pakken.

De ruggen recht

Maar een klein dorp heeft zijn beperkingen. Veel verantwoordelijkheden drukken vaak op een gering aantal schouders. En als het dan moeilijker wordt, haken de minst betrokkenen af. Zo ook hier. Maar gelukkig hield de kleine vaste kern de ruggen recht. En hoewel de oudere jeugd het in grote getale liet afweten, werd de aandacht vooral gericht op de pupillen en de allerkleinsten, de welpen. Deze invester-

ingen zullen echter pas over een aantal jaren hun vruchten afwerpen. Het is echter wel een goed voorbeeld van langere termijn denken.

Trainersproblemen

Voor de start van de veldcompetitie 1987-1988 werd in het Kollumer Courant toernooi verloren van Flamingo's en Granaat met resp. 6-3 en 11-9, en werd van It Fean gewonnen met 12-9. Op het veld wist het eerste, met trainer Piet Bos (terug van weggeweest), ondanks een steeds smaller wordende basis en door het uit lagere teams terughalen van oudere routeniers, zich in de 3e klasse te handhaven. In de zaal ging het echter mis; samen met AVVLO ging men terug naar de afdeling. Het klikte niet meer (zoals vroeger) met trainer Piet Bos, die dan ook het seizoen niet uitdiende. Met eigen mensen is de training verder opgepakt wegens een schaarste aan erkende beschikbare trainers.

Promotie gemist

Het seizoen 1988-1989 werd begonnen nog zonder officiële trainer. Desondanks werd in de zaal het kampioenschap in de 1e klas afdeling op een haar na gemist. Ook promotie via de 2e plaats zat er net niet in. Boosdoener was DFD, waarvan de laatste wedstrijd, alsmede een beslissingswedstrijd werd verloren. De tweede helft van de veldcompetitie werd in het voorjaar van 1989 gestart met, inderdaad, een nieuwe trainer, Durk Steensma. Deze zou dit seizoen wel uitdienen, maar het klikte niet echt tussen trainer en spelers, zodat hij na de volgende zaalcompetitie 1989-1990 ook alweer het veld moest ruimen. De trainer-loze tijdvakken werden zo goed mogelijk opgevuld door eigen mensen (Bareld de Boer, Roel van der Veen, Meent Witteveen), maar al met al is zo iets niet bevorderend voor het verkrijgen van "rust in de ploeg". Overigens kan niet gezegd worden, dat de veldprestaties achteruit gingen. Het kampioenschap zat er, net als in de zaal, echter net niet in. Tegen het einde van de competitie bleek It Fean, ook in een rechtstreeks duel, net iets beter op schot.

Eindstand veld KNKV 3A 1988-1989

It Fean	14-20
Boelenslaan	14-19
Granaet	14-16
Argo	14-14
Harkema	14-13
Roda'70	14-13
M. N. en W.	14-11
Invicta	14-06

Terug naar de afdeling

In de veldcompetitie 1989-1990 werd KCB een andere windrichting uitgestuurd. Met tegenstanders als HHV (Hollandscheveld), Thrianta (Hoogeveen) en UNI (Kloosterhaar-Ov) moesten verre reizen worden ondernomen. Ook Bedum, Delfzijl en Stadskanaal liggen niet naast de deur. Helaas ging het niet goed in deze "nieuwe omgeving". Bij de winterstop waren nog maar 4 punten verzameld uit 8 wedstrijden. Het tweede deed daar trouwens niet voor onder met 5 uit 8 in de reserve klasse 1B. Het derde stond zelfs onderaan met 4 uit 8.

HET EINDE VAN EEN TWINTIGJARIG VERBLIJF IN DE LANDELIJKE KLASSE

In de zaal waren de prestaties ook niet denderend; vrijwel alle ploegen waren ergens in de middenmoot te vinden. Na de winterstop kon KCB evenmin vat krijgen op al de onbekende ploegen uit het "oosten". Er werden nog 2 winstpunten aan het totaal toegevoegd, zodat de laatste wedstrijd tegen de kampioen Stadskanaal moest worden gewonnen voor een kans op klassebehoud. Met nog 5 minuten te gaan had KCB zich naar een 7-7 stand

gevochten. In de slotfase gaf toch de klasse van de kampioen de doorslag. Het werd 7-9. Daarna sloot het net zich om KCB en was degradatie naar de afdeling een feit. Na een 20-jarig verblijf in de landelijke klasse, dat wel. En dat kunnen niet veel clubs uit een klein dorp in Noord Oost Friesland zeggen. Ongelukkigerwijs kwam het tweede ook op de voorlaatste plaats terecht. Degradatie was afhankelijk van de resultaten in de landelijke 3e klasse. Indien noodzakelijk moest er een beslissingswedstrijd worden gespeeld. In deze klasse moesten 3 ploegen onderling uitmaken wie voor degradatie in aanmerking kwam. Aangezien de enige Friese ploeg in die klasse voldoende punten behaalde om de dans te ontspringen, ging die wedstrijd niet door en was het res. 1e klasserschap in de afdeling behouden.

Eindstand 3A 1989-1990

Stadskanaal	14-25
UNI	14-20
Udiros	14-18
Thrianta	14-18
HHV	14-12
Roda'70	14-09
Boelenslaan	14-06
Argo	14-04

Eindstand AR1B 1989-1990

Marfugels 2	14-22
Nij Libben	14-21
DTS 2	14-19
Tietjerk 3	14-12
Udiros 2	14-12
Waterpoort 2	14-10
Boelenslaan 2	14-09
VKC 2	14-07

Kweek

Intussen begon de verhoogde aandacht voor de jeugd de laatste jaren toch vrucht af te werpen. In het seizoen 1987-1988 werden de pupillen meisjes kampioen en daarna

*Pupillen meisjes kampioen 1989.
V.l.n.r. staand: Kees v.d.Meer (scheids)
Greetje Veenstra, Janneke de Jong,
Eelkje Wouda, Wietske Pool, Annet Witteveen, Doede Wouda (leider); geknield:
Anja Pultrum, Jacomien Tuinstra, Lyske
Jolmers, Tineke Wouda, Joke Kooistra.*

Pupillen gemengd kampioen 1989. V.l.n.r. staand: Petra de Haan, Ipie Tjoelker (trainer), Linda Stokman, Hillie v.d. Velde, Helena Tuinstra, Grietje van Viegen, Bianca Zandstra, Loltje v.d. Meer, Meent Witteveen (leider), Debbie Jongejan; geknield: Johan Hansma, Frans Witteveen, Sjoerd Zandstra, Adriaan van Viegen, Henkie Hansma, Wietze de Haan.

nog een aantal keren. En in 1988-1989 was er weer een nieuw ploegje pupillen kampioen, maar nu gemengd. En hoewel er in het seizoen 1989-1990 zelfs helaas geen junioren-ploeg kon worden gevormd, was de jongere jeugd al zover "opgekweekt", dat het gemengd aspiranten twaalfstal in 1990 als herfst-veldkampioen kon worden gehuldigd. En ook de pupillen waren weer kampioen.

Pupillen kampioen 1990. V.l.n.r. staand: Jellie Wagenaar (trainer/coach), Loltje v.d. Meer, Hillie v.d. Velde, Linda Stokman, Petra de Haan; geknield: Henkie Hansma, Frans Witteveen, Johan Hansma, Govert J. Jongejan, Sjoerd Zandstra, Jan Wagenaar (trainer/coach).

Aspiranten veldkampioen 1990. V.I.n.r. staand: Fokke Bruining, Jan de Graaf, Joke Kooistra, Siets de Boer (trainer/coach), Nellie Pultrum, Govert Jan Jongejan, Kees v.d. Veen, Lammert v.d. Veen (trainer/coach), Johan Hansma, Douwe Benedictus; zittend: Jacomien Tuinstra, Anita Hoeksma, Annet Witteveen, Wietske Pool, Greetje Veenstra, Lyske Jolmers, Eelkje Wouda.

Nog zeven teams

Bij het samenstellen van de seniorenteams voor de veldcompetitie 1990-1991 bleek dat door alweer vertrek naar elders en door studie wederom enkele leden moesten afhaken. In totaal kon nog met 7 teams worden ingeschreven. Helaas moest zelfs het tweede worden teruggetrokken uit de res. 1e klas afdeling en met een achttal het veld in. Ook was een juniorenteam (nog) niet te formeren. Maar sportief gezien liep het goed. Halverwege de competitie waren alle 3 de seniorenteams in de top van de ranglijst te vinden. Ook de jeugd deed het aardig. Aan het eind van de herfstcompetitie hoorde men tenminste weer auto's met

kinderen luid claxonnerend door het dorp gaan.

Toeters en bellen

Door de goede prestaties tot dan op het veld was de verwachting met betrekking tot het zaalgebeuren dit seizoen vrij hoog gespannen. Bij de senioren sprong het eerste er inderdaad goed boven uit. De start was voortreffelijk. In de tweede helft liet men wat punten liggen. Een sof was wel het verlies tegen de Meeuwen, op dat moment hekkesluit met 1 uit 11. Twee kostbare punten gingen zodoende verloren. Met nog twee wedstrijden te gaan moest tegen titelkandidaat Invicta worden aangetreden. De eerste wedstrijd was met

10-9 gewonnen en gezien de stand moest er wederom gewonnen worden voor een kans op promotie (2e plaats) en eventueel (kleiner) kansje op het kampioenschap. De stand aan kop was op dat moment:

1 Invicta 12-10-00-02-20
2 Boelenslaan 12-07-03-02-17

De entourage voor deze wedstrijd was optimaal. Bij het betreden van de tribunes in de Surventohal bleek de hele jeugd van Boelenslaan met toeters en bellen aanwezig. Er werd de bezoekers zelfs een wedstrijdprogramma in de handen gedrukt. Ook Invicta was goed voorzien van supporters, immers men kon kampioen worden. Na afloop zagen we echter dat de gereedliggende boeketjes snel in een auto werden weggestopt. In een wedstrijd, zinderend van spanning, waarin tot de laatste seconde werd gevochten, trok KCB met 8-7 juist aan het langste eind.

Promotie

De laatste competitieronde (KCB uit tegen Forward) moest dus uitsluitend brengen. En KCB hield er wel van de spanning er tot het laatst toe in te houden, want ook deze wedstrijd werd met 8-7 gewonnen. Dus hiermee was promotie naar de KNKV 3e klas een feit. Invicta won ook en werd dus kampioen.

Het zou in dit jubileumjaar mooi geweest zijn, indien ook op het veld promotie naar de 3e klas bewerkstelligd had kunnen worden. Na een flitsende eerste helft van de competitie kwam er echter na de winterstop de klad enigszins in. Tot in de laatste wedstrijd was promotie evenwel nog mogelijk,

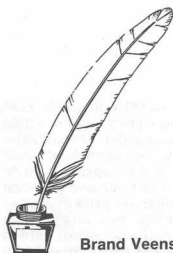

Trainers in de periode 1981-1991

In deze periode heeft de KCB heel wat trainers "ver-sleten". Een van hen kwam zelfs nog een jaar op herhaling.

1981 - 1982	Piet Bos
1982 - 1983	Sjouke Stoker
1983 - 1984	Brand Veenstra
1984 - 1985	Brand Veenstra
1985 - 1986	Brand Veenstra
1986 - 1987	Willem de Vries
1987 - 1988	Piet Bos
1988 - 1989	(eigen mensen)
1989 - 1990	Durk Steensma
1990 - 1991	Tjeerd Boomsma (KCB)

We zien dat Brand Veenstra uit Oudega het 3 jaar als trainer volhield. Ondanks zijn grote inzet degradeerde de KCB in zijn 3e jaar van de 1e naar de 2e klas KNKV. We laten Brand nog een keer aan het woord in zijn terugblik op zijn trainingsperiode bij de KCB.

Brand Veenstra

"In de eerste plaats wil ik het bestuur en de leden Brand Veenstra natuurlijk van harte gelukwensen met het 25-jarig bestaan van de KC-Boelenslaan. Een jubileum is een mijlpaal, een reden om even bij stil te staan. Stilstaan bij wat gepasseerd is. Hoogtepunten, dieptepunten, erg fijne dingen, maar ongetwijfeld ook minder leuke gebeurtenissen. Persoonlijk komen bij mij op dit "hoogtepunt" vele mooie momenten naar boven. Ik wil u een aantal noemen.

Perfekte samenwerking

In mijn eerste jaar werd het 2e twaalfal kampioen op het veld en promoveerde naar de KNKV. Ik verzorgde de trainingen en Waling Ritsma was coach. Een perfecte samenwerking hadden we. Het tweede jaar werd het eerste team kampioen in de zaal. Dit betekende groot feest in het Volksgebouw. Jannie Veenstra werd gekozen in het Friese KNKV jeugdteam (tot 21 jaar). Ik herinner mij nog goed het oefentooernooi tegen Stanfries en LDO, waar veel publiek op af kwam en reuze gezellig was. Enkele jongeren gingen zich duidelijk manifesteren. Jaap, Wobbe, Akkie en Aly om een paar te noemen. Oudere spelers als Anne en Sint kwamen daarvoor in het tweede terecht.

Ze accepteerden dit moeiteloos, wat altijd maar weer af te wachten is. In de kantine was altijd drukte en gezelligheid. De korfbalcross in Appelscha, waar de hele eerste selectie verplicht aan mee moest doen, was een belevenis. Na een half parcours (2500m) liepen vele Boelenslaansters voorop. Wat een karakter! Enkelen behaalden zelfs nog leuke prijzen. Jannie Veenstra en Akkie Wagenaar, geloof ik.

**NIEMAND HEEFT
EEN GELE OF RODE
KAART GEHAD,
BEHALVE IK ZELF**

Woudboontjes

Ik weet niet hoe lang of zo iets moet zijn, maar ik geloof dat dit boek best door mij alleen te vullen was, zoveel gedachten schieten mij door het hoofd. Ik had in Boelenslaan vele vrienden. De beste en lekkerste "woudboontjes" die ik ooit heb gegeten kreeg ik van Pieter Tjoelker. Van Tjeerd en Lies kwamen komkommerplanten in Oudega terecht. Van Jan en Annie twee prachtige duiven. Maar bovenal van velen warme menselijkheid. Ik denk hier nog vaak aan terug. Boelenslaan, het ga je goed en herover het verloren gegane terrein. Metelkaar en niet tegen elkaar, dan moet het lukken; de juiste mentaliteit hiervoor is bij velen van jullie aanwezig. O ja, ik vergeet nog iets; in de drie jaar dat ik bij jullie was, heeft niemand een gele of rode kaart gehad, behalve ik zelf!!"

Ziekenboeg

* *Op de laatste bestuursvergadering voelde de voorzitter zich lichtelijk niet in orde. Zijn ogen waren waterig en hij had braakneigingen. Hoogstwaarschijnlijk zijn dit de laatste stuipreukingen van de "Honkonggriep".*

* *Waling, leider-speler-trainer van het tweede, sukkelde de laatste tijd met wat blessures (ties en kult). Z'n commentaar: "Ik wurd wat alder."*

* *Gerda is nu geveld door een mysterieuze bacterie (!?)*

De veteranen

De veteranen van de KC Boelenslaan zijn eigenlijk nog betrekkelijk "jong", namelijk pas van 1983. Vanaf de oprichting werd er direct meegedaan aan zowel de veld- als de zaalcompetitie. De voorzitter had er nog niet zoveel vertrouwen in, gezien zijn opmerking in het Praatfak: "Veteranen, sterkte, vooral 'morgens om negen uur (in de zaal)". Maar de veteranen toonden aan wel vroeg te kunnen en vooral ook bij de pinken te zijn. Het eerste seizoen konden ze gelijk al zo goed meekomen, dat een plaatsje in de middenmoot werd veroverd. De zaalhuiswedstrijden moesten nota bene in Leeuwarden worden afgewerkt. Het tweede seizoen (1984-1985) bleek men al zo goed op elkaar ingespeeld, dat de kampioensvlag al in top kon!

"Gediplomeerde" trainer

Dit was overigens een resultaat dat naderhand niet meer werd gevenaard. Maar of dat nu zo erg wordt gevonden, is een tweede. Ze gaan gewoon onverstoortbaar door. Ook als "Wist u dat" in het Praatfak opmerkt dat "na de veteranenwedstrijd tegen Invicta sommigen hun geld terugvroegen en dat de tribune weggewaaid was." Overigens, wat betreft de opkomst op de trainingen (onder leiding van een "gediplomeerde" trainer uit eigen gelederen!) en de inzet in de wedstrijden daar kunnen velen nog een voorbeeld aan nemen.

EEN PRETTIG MIDDEL OM FIT TE BLIJVEN

Fantasie-opstelling

Ook in 1986 maakt het Praatfak melding van een herentekort: "Diverse heren werden benaderd, maar geen van allen durfde de stap naar dit fameuze team aan." Hierdoor valt het overigens niet mee om in de competitie nog bovenin mee te draaien, want vele andere clubs pakken het steeds "professioneler" aan. Maar de spelvreugde is er niet minder

om. En dan is er altijd nog het wapen van de fantasie-opstelling, waarop een tegenstander als gedoodverfd kampioen geen weerwoord heeft en alsnog naast de titel grijpt. Het veteranenkorfbal heeft zich in de achterliggende jaren een vaste plaats binnen de KCB verworven.

HET WAPEN VAN DE FANTASIE-OPSTELLING

~ Contract ~

"Sport-overeenkomst"

naam: Harry Pool
geboren: ja
grootgebracht: ja
gehuwd: ja
salaris: volgens bijlage contract

Hierbij komen wij overeen, dat U tot de lengte der dagen, bij de Korfbal Club Boelenslaan zult korfballen. En wel in het veteranenteam.

Tot nu toe hebt U een goede inzet en aanpassingsvermogen, tegenover de ploeg, getoond. Houden zo!

Als laatste geven we U nog een persoonlijke tip mee:

Voelt U zich voor een wedstrijd niet zo goed, neemt U dan een stevige borrel vantevoren...

namens de veteranenploeg:

'The captain'

 H. de Boer.

Ondertekende gaat
overeenkomstig

accord:

H. Pool.

Sociale kant

Het zijn echte liefhebbers en ze beschouwen het korfbal mede als een prettig middel om fit te blijven, en zeker ook de sociale kant vinden ze erg belangrijk. We herinneren ons nog dat, toen Joke Wouda (van Doede)

eens in het ziekenhuis lag, de hele ploeg haar in het ziekenhuis bezocht. In het Praatfak merkt "Wist u dat" nog op dat "Doede er elke dag op de fiets naar toe ging, en dat als het hard waaide, hij op de tractor ging".

Contacten en contracten

Naast het korfbal onderhouden de veteranen ook de nodige contacten. Dit komt de teamgeest zeer ten goede. Het is altijd gezellig op de bijeenkomsten en tuinfeestjes, die tussendoor worden georganiseerd. Doordat de KCB de oudere senioren nog hard nodig heeft, vindt de aanvulling bij de veteranen voornamelijk plaats met "laatbloeiërs". Deze worden soms gestrikt met het aanbieden van heel speciale contracten.

De veteranen kampioen in 1985. Staand v.l.n.r.: Pieter Tjoelker, Haaye de Boer, Jan Veenstra, Jan v.d.Velde. Gehurkt: Joke Wouda, Betty Poppinga, Durkje de Boer, Tjitske Benedictus, Aly Veenstra.

Diploma van Bijzondere Verdienste

Dit bijzondere trainersdiploma met "Volledige Vergunning" is, na het afleggen van de speciale test met positief gevolg, uitgereikt aan:

HAAYE DE BOER

wegens zijn onvolprezen trainerskwaliteiten, in de praktijk toegepast bij de veteranen van K.C. Boelenslaan.

Boelenslaan, 29 juni 1990,

De Voorzitter

De Secretaris

interview

Tjitske Benedictus

Toen Tjitske Tjoelker op jeugdige leeftijd uit Harkema verhuisde naar Boelenslaan, moest ze noodgedwongen haar korfbalactiviteiten enige tijd stopzetten, tot op haar 14e de KCB werd opgericht. Met uitzondering van een periode van 4 jaar, waarin ze, pas getrouwd, in Sneek woonde (in de zeventiger jaren), is Tjitske nu 25 jaar aan de KCB verbonden. Vanaf haar aanwezigheid op de oprichtingsvergadering in 1966 speelde ze een actieve rol in het clubgebeuren.

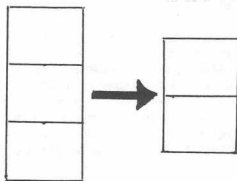
Als speelster maakte ze deel uit van de aspiranten, het 1e, 2e, 3e en de afgelopen 5 jaar de veteranen. In de 70-er jaren was ze zelfs nog een paar jaar lid van het bestuur (samen met onder meer haar broer Pieter). In de wintermaanden draait ze al jarenlang mee in de schutjascompetitie.

Schapen

Nog steeds korfbal Tjitske met plezier, reden waarom ze nog niet denkt aan stoppen. Hoewel ze de afgelopen winter in de zaal niet actief kon zijn vanwege een mankement aan een heup. Maar ze denkt op het veld toch weer terug te komen. Mijmerend over hoe het er vroeger aan toe ging, komt ze toch tot de conclusie dat, hoewel er minder gerief was (geen kleedhokken en douches; voor de wedstrijd soms eerst de schapen van het veld jagen; "veeervoer" in werkbusje), er in het algemeen meer inzet was dan nu.

Zinnen verzetten

Met het korfbal heeft Tjitske jarenlang "haar zinnen kunnen verzetten" en heeft ze veel contacten gelegd. Jammer vindt ze het dat bij het organiseren van nevenactiviteiten door de club er soms weinig animo van de leden te bespeuren is. Meestal is het weer de vaste klik, die in actie komt. Maar zo zal het in deze tijd wel bij de meeste clubs zijn. Vooral de jeugd heeft vaak andere interesses. Maak het hen maar weer eens aantrekkelijk. Dit zal in de komende jaren de grootste zorg van de KCB zijn, aldus Tjitske.

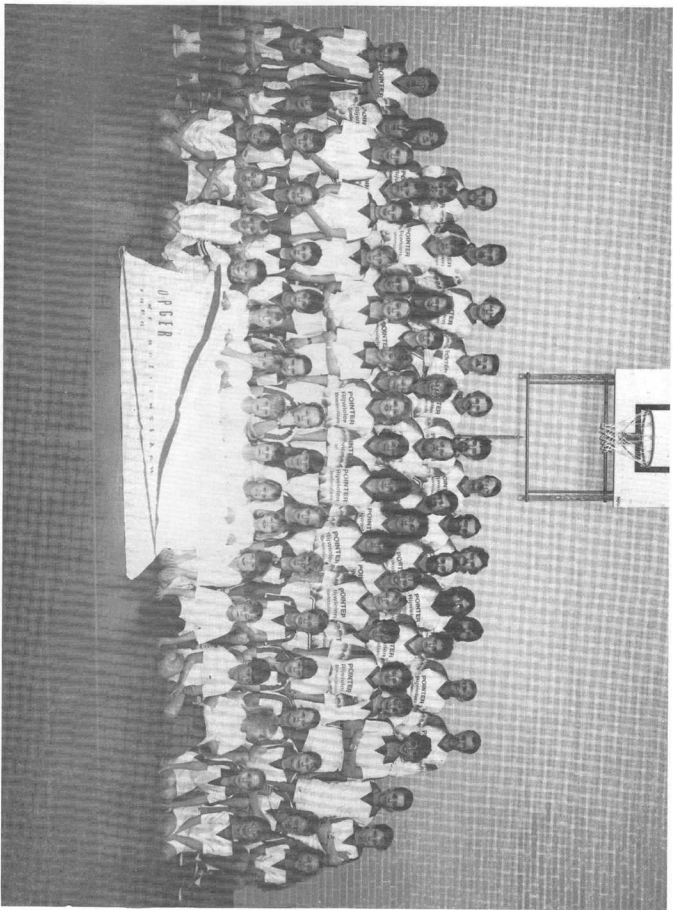

Van 3 naar 2 vakken

Bij de KNKV is de kogel door de kerk. Na een langdurige discussie en veel onduidelijkheid heeft het hoofdbestuur voor 2 vakken gekozen, althans vanaf het seizoen 1991-1992 zal de volledige landelijke competitie tweevakken korfbal spelen.

Dat betekent dat er dan dus meer teams zullen zijn, dat er meer scheidsrechters nodig zijn, dat er meer organisatie nodig is (door de bond en door de clubs), dat er meer geld nodig is, dat de financiële noden van arm-lastige clubs nog hoger zullen worden. Het bestuur van de KCB is er, als kleine vereniging, niet zo gelukkig mee. Het korfbal in de zaal met 2 vakken behoudt zijn aantrekkelijkheid, doch op het veld, waar minder snel wordt gespeeld, zal deze sport zijn aantrekkelijkheid snel verliezen, zo wordt gevreesd.

Verwacht wordt dat het korfbal, na het handbal, eveneens een typische zaalsport zal worden. Een vereniging, die in zijn dorp geen zaal tot zijn beschikking heeft, zit dan in de hoek waar de klappen zullen vallen. De korfbalsport als familiesport zal dan zijn tijd hebben gehad; aldus de visie (en het bange vermoeden) van het KCB-bestuur.

De huidige vrijwel complete spelersgroep van de K.C. Boelenslaan (januari 1991).

Evert Bron

Evert Bron begon, als geboren en getogen Boelenslaanster, zijn korfbalactiviteiten bij de jeugd van de KCB en stoomde, als zeer begenadigd korfballer (had tevens lengte mee) gelijk door naar het eerste. Na een aantal jaren, waarin de KCB naar de landelijke 1e klasse doorstootte stapte Evert over naar LDO uit Terwispel om daar zijn niet geringe korfbal kwaliteiten verder ten toon te spreiden, maar dan op hoofdklasseniveau.

Geen gekookte eieren

In zijn KCB tijd is hij ook nog een tweetal jaren secretaris van de club geweest. In "Us Praatfak" (1984) schrijft hij met de "doorgeeften" ondermeer, dat hij naast korfbal houdt van muziek luisteren, kaarten en biljarten, dat hij alles lust

behalve gekookte eieren en dat hij 's avonds voor de wedstrijd niet drinkt (braaf). We hebben hem als ex KCB-er, die het sportief gezien, in korfbal het verst heeft geschopt, gevraagd om nog eens op zijn vroegere tijd "op 'e Loane" terug te kijken. Zijn relaas:

"Volgens mij was ik 7 of 8 jaar toen ik lid werd van K.C. Boelenslaan. Via de pupillen, aspiranten, junioren en senioren 2 kwam ik op 19-jarige leeftijd in het eerste team terecht. Opmerkelijk was, dat ik niet op het veld maar in de zaal debuteerde. Ik was 23 jaar toen ik de stap naar het topkorfbal waagde. Dit jaar kom ik voor het negende seizoen uit voor L.D.O. 1.

Uitgebalanceerd team

Er werd mij gevraagd om terug te blikken op de K.C. Boelenslaan-periode. Het ging hierbij vooral om hoogte- en eventuele dieptepunten. Sportief bekeken, was de gehele seniorentijd een geweldig hoogtepunt. Op het veld stegen we in twee jaar tijd van de derde klas naar de eerste klas K.N.K.V. We beschikten destijds over een degelijke, uitgebalanceerde en gezellige ploeg. Het team, dat bestond uit voldoende puntspelers, goede verdedigers en harde werkers, had zich wellicht nog verder kunnen ontwikkelen. Dat we met dit team in de zaal nooit verder kwamen dan de derde klas K.N.K.V., was enigzins teleurstellend.

Goede leerschool

Dit was dan ook een van de redenen dat ik me liet overschrijven naar L.D.O. Velen, waaronder ik zelf misschien ook, dachten dat de stap te groot zou zijn. Ik had echter bij K.C. Boelenslaan een goede leerschool op het mentale vlak gehad. Vooral op het fysieke gebied van incasseren en uitdelen, kon ik me vrij goed handhaven. De goede sfeer, die mij van Boelenslaan bekend was, trof ik ook in Terwispel aan, zodat ik mij er snel thuis voelde."

Ledental en klasse-indeling

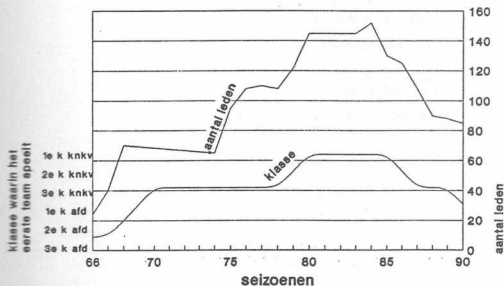
De stelling dat het ledenverloop alles te maken heeft met de prestatiecurve van het "vlaggeschip" (het 1e team) van een vereniging, gaat voor de KCB zeker op.

Duidelijk is in de grafiek te zien dat gedurende de periode dat het 1e team in de 1e klasse KNKV ingedeeld was, er ook de meeste leden waren. In het seizoen 1985-1986 bereikte de KCB een top van 148 leden. Op dit moment is dat aantal 85. Een hele achteruitgang dus. Nu is dit natuurlijk niet louter en

alleen te wijten aan de klasse, waarin men speelt. Daarbij spelen meer factoren een rol. Een van die factoren is dat men tegenwoordig de keuze heeft uit een groot aantal sporten. Een tweede faktor, die misschien meespeelt, is dat sommige jongeren zaterdag een baantje zoeken. Zoals de grafiek aangeeft, ligt er nagenoeg een rechtlijnig verband tussen ledental en klasse-indeling. Feit is, dat deze achteruitgang niet alleen voor onze vereniging, maar ook landelijk gezien, een probleem is. En de jongste ontwikkeling is, dat men gaat overschakelen van 3-vakken naar 2-vakken-korfball. De verwachting is dat ook dit uiteindelijk weer leden zal kosten.

Verlagie

Zaterdag moesten we korbballen. We moesten tegen It Fean spelen. Voor de rust was het nog steeds 0-0. In de rust was het ook nog 0-0. In de laatste seconden maakte Geurt een doelpunt, maar die was gedekt. Toen maakte Geurt weer een doelpunt, maar die zat wel. It Fean probeerde nog een doelpunt te maken. Maar dat lukte niet. Want de wedstrijd was afgelopen. En toen moesten de pupillen 1 korbballen.

sponsorlijst

Onderstaande sponsors maakten het mede mogelijk dit jubileumboek uit te geven:

Rabo Bank - Surhuisterveen e.o.
Café Sportlust - Houtgehage
Hos Oil Service - Boelenslaan
Geluidsapp. Jille Wedzinga - Boelenslaan
Aardappelhandel Joh. de Haan - Boelenslaan
Rijw. fabr. Gebr. D. v.d. Sluis - Boelenslaan
Fa. S. Uilkema - Boelenslaan
Media Expresse B. Bekkema - Surhuisterveen
Volksgebouw Pieter en Boukje - Boelenslaan
Hekkenhandel Laanstra - Houtgehage
Rijwielfabriek Pointer B.V. - Boelenslaan
Meubelhobbyist "Massief" - Houtgehage
R. Elzinga's Winkel - Houtgehage
Loonbedrijf J. Bol - Boelenslaan
Café 't Jachtfjild - Boelenslaan
Loonbedrijf T. Lindeboom - Houtgehage
Slagersservice Sj. v.d. Schaaf - Boelenslaan
Cafetaria Poelzicht - Boelenslaan
Van der Wijk's Service Super - Boelenslaan
Boomkwekerij-Tuincentrum R. Bosma - Boelenslaan
Installatiebedrijf Boerma - Boelenslaan
Doeland Bloemen - Boelenslaan
Boomkwekerij 't fryske wâld - Boelenslaan
Kasboerderij Lindegaerd - Houtgehage.